

Den Europæiske Unions Tidende

L 200

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

31. juli 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 662/2009 af 13. juli 2009 om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af visse aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold 25
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 af 13. juli 2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet 31
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 664/2009 af 7. juli 2009 om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabssager, sager om forældres ansvar og sager om underholdspligt samt lovvalgsregler vedrørende underholdspligt 46

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009) 52

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 661/2009

af 13. juli 2009

om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital er sikret. Derfor er der indført et omfattende EF-typegodkendelsessystem for motorkøretøjer ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektivet) ⁽³⁾.

(2) Denne forordning er en særskilt forordning, som vedrører Fællesskabets typegodkendelsesprocedure, der er fastlagt i direktiv 2007/46/EF. Derfor bør bilag IV, VI, XI og XV til det pågældende direktiv ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Udtalelse af 14.1.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.6.2009.

⁽³⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

(3) Denne forordning berører ikke anvendelsen af den procedure for enkelttrinstypegodkendelse og blandet godkendelse, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2007/46/EF.

(4) De tekniske krav i forbindelse med typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til en række sikkerheds- og miljøelementer er blevet harmoniseret på fællesskabsplan for at forhindre, at de er forskellige fra en medlemsstat til en anden, og for at sikre et højt niveau af færdselssikkerhed og miljøbeskyttelse i hele Fællesskabet.

(5) Denne forordning sigter derfor også på at styrke Fællesskabets automobilindustri konkurrenceevne og samtidig sætte medlemsstaterne i stand til at udøve et effektivt markedstilsyn vedrørende kravet i denne forordning om detaljeret typegodkendelse, når de pågældende produkter bringes i omsætning.

(6) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte krav både til motor-køretøjers generelle sikkerhed og dæks miljøvenlighed som følge af tilstedeværelsen af dæktryksovervågnings-systemer, som på samme tid fremmer både dækkenes sikkerhed og miljøvenlighed.

(7) På opfordring fra Europa-Parlamentet er der anvendt en ny lovgivningsmæssig tilgang på køretøjsområdet i EU. Denne forordning bør derfor kun fastsætte de grundlæggende bestemmelser om køretøjers sikkerhed og emission af CO₂ samt dækstøj, mens de tekniske specifikationer bør fastsættes i gennemførelsesbestemmelser vedtaget efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (8) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastsætte de specifikke procedurer, prøvninger og krav for typegodkendelse af motorkøretøjer, komponenter og separate tekniske enheder til mere nøjagtigt at fastsætte, hvilke specifikationer et dæk skal opfylde for at blive defineret som »dæk til særlig anvendelse«, »professionelt off road-dæk«, »forstærket dæk«, »dæk til ekstra belastning«, »snedæk«, »reservedæk af T-typen« eller »trækdæk«; til at fastsætte yderligere sikkerhedskrav for køretøjer, der er beregnet til transport af farligt gods ad vej i eller mellem medlemsstaterne; til at fritage visse køretøjer eller kategorier af køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ og N₃ for forpligtelsen til at montere avancerede nødbremsesystemer og/eller systemer, der advarer om, at vognbanen forlades (LDW-systemer); til at ændre grænseværdierne for rullemodstand og rullestøj for dæk som følge af resultatet af ændringer i prøvningsprocedurer, uden at sænke niveauet for beskyttelsen af miljøet; til at fastsætte regler om proceduren til bestemmelse af støjniveauer for dæk; til at afkorte perioden for salg af dæk, der ikke overholder de nye krav i denne forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, og ændre bilag IV, således at det indbefatter de regulativer under FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE-regulativer), som er gjort bindende, jf. Rådets afgørelse 97/836/EF af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter⁽¹⁾. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (9) Ud over det initiativ, Kommissionen har iværksat med henblik på at definere et klassificeringssystem for veje, bør Kommissionen senest 12 måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft, fremsætte et forslag til klassificering af EU-vejnettet ud fra støjgenerering, som skal supplere støjkortlægningen inden for transport med motorkøretøjer med henblik på at fastlægge relevante prioriteringer og krav til vejoverfladen og fastsætte maksimale grænser for generation af vejstøj.
- (10) Den tekniske udvikling inden for avancerede sikkerhedssystemer til køretøjer giver nye muligheder for at reducere antallet af trafikofre. For at minimere antallet af trafikofre er det nødvendigt at indføre nogle af de relevante nye teknologier.
- (11) Den obligatoriske og konsekvente brug af de nyeste dækfremstillingsteknologier og af dæk med lav rullemodstand er væsentlig med henblik på at reducere vejtransportens andel af drivhusgasemissioner inden for transportsektoren, og den vil samtidig fremme innovation, beskæftigelse og konkurrenceevne inden for Fællesskabets automobilindustri.
- (12) For at forenkle typegodkendelsen i tråd med anbefalingerne i den endelige rapport fra CARS 21-ekspertgruppen, vil det være hensigtsmæssigt at ophæve adskillige direktiver uden at reducere trafikanternes beskyttelsesniveau. Kravene i disse direktiver bør overføres til nærværende forordning og bør, hvor det er relevant, erstattes af henvisninger til de tilsvarende FN/ECE-regulativer, der er indarbejdet i fællesskabsretten i henhold til afgørelse 97/836/EF. For at lette den administrative byrde i forbindelse med typegodkendelsesprocessen er det hensigtsmæssigt at give fabrikanterne tilladelse til, når det er relevant, at opnå typegodkendelse i henhold til denne forordning ved direkte at opnå godkendelse efter det relevante FN/ECE-regulativ, jf. bilag IV til denne forordning.
- (13) Det er hensigtsmæssigt, at køretøjer konstrueres, fremstilles og samles på en sådan måde, at risikoen for at personer i køretøjet eller andre trafikanter kan komme til skade er mindst mulig. Med henblik herpå er det nødvendigt, at fabrikanterne sikrer, at køretøjer opfylder de relevante krav i denne forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. Disse bestemmelser bør, uden at være begrænset hertil, omfatte krav vedrørende strukturel integritet, systemer til forbedring af førerens kontrol over bilen, systemer, der skal give føreren udsyn til og oplysninger om køretøjets tilstand og de umiddelbare omgivelser, køretøjets lyssystemer, systemer til beskyttelse af fører og passagerer, køretøjets ydre og tilbehør til køretøjet, køretøjsmasse og -dimensioner, dæk og avancerede køretøjssystemer og forskellige andre genstande. Det er desuden nødvendigt, at køretøjer er i overensstemmelse med særlige bestemmelser for visse lastvogne og påhængskøretøjer hertil, eller særlige bestemmelser vedrørende busser.
- (14) I køreplanen for indførelse af specifikke nye krav ved typegodkendelse af køretøjer, bør der tages hensyn til disse krav tekniske gennemførlighed. Generelt bør kravene i første omgang kun være gældende for nye køretøjer. Eksisterende køretøjstyper bør have en yderligere frist til opfyldelse af kravene. Obligatorisk montering af dæktryksovervågning bør i første omgang kun omfatte personbiler. Obligatorisk montering af andre avancerede sikkerhedsfunktioner bør i første omgang kun være gældende for tunge lastvogne.
- (15) Kommissionen bør fortsat vurdere, om andre avancerede sikkerhedsfunktioner er teknisk og økonomisk gennemførlige og parate til at blive bragt i omsætning, samt forelægge en rapport, herunder, hvis det er relevant, med forslag til ændring af denne forordning, senest 1. december 2012 og derefter hvert tredje år.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78.

- (16) Kommissionen bør vurdere muligheden for at udvide den obligatoriske montering af systemer til dæktryksovervågning, systemer, der advarer om, at vognbanen forlades (LDW-systemer) og avancerede nødbremsesystemer til også at omfatte andre køretøjskategorier og i påkommende fald foreslå en ændring af denne forordning.
- (17) Kommissionen bør vurdere muligheden for at øge kravene til dæk med hensyn til vejgreb i vådt føre og i påkommende fald foreslå en ændring af denne forordning. Medlemsstaterne bør sikre et effektivt markedstilsyn.
- (18) Det fulde potentiale ved en øget sikkerhed, reduktion af CO₂-emissionerne og mindskelse af trafikstøjen kan kun nås i kombination med en mærkningsordning, der skal oplyse forbrugerne om dæks forskellige ydeevneparametre.
- (19) Det er hensigtsmæssigt at indarbejde de foranstaltninger, der blev annonceret i meddelelse fra Kommissionen af 7. februar 2007 med titlen »Resultater af revisionen af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer«, og som har til formål at reducere CO₂-emissioner fra dæk. Denne reduktion bør opnås gennem en kombination af dæk med lav rullemodstand og anvendelse af dæktryksovervågningssystemer. Samtidig er det også hensigtsmæssigt at fastsætte krav, der skal reducere dækstøj og sikre vejgreb i vådt føre, så sikkerhedsniveauet for dækkene opretholdes. Køreplanen for gennemførelsen bør afspejle, hvor stor en udfordring det vil være at opfylde alle disse krav. Det er som følge af udfordringen med at opfylde kravene vedrørende rullestøj og under hensyntagen til den tid, som industrien har brug for til at erstatte eksisterende dækmodeller, passende at fastsætte en længere gennemførelsesfrist for kravene vedrørende rullestøj for så vidt angår nye dæk af allerede eksisterende typer.
- (20) Nogle kategorier af dæk, herunder professionelle off road-dæk, som er underlagt hastighedsbegrænsning, og dæk udelukkende til køretøjer registreret før 1990, vil sandsynligvis kun blive fremstillet i meget små mængder. Det er derfor hensigtsmæssigt at fritage sådanne kategorier af dæk fra visse af kravene i denne forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, hvis sådanne krav er inkompatible med anvendelsen af dækkene, eller hvor den ekstra byrde, som kravene medfører, er ude af proportioner.
- (21) Med hensyn til regummierte dæk bør Kommissionen foretage en grundig vurdering af denne branche under inddragelse af alle berørte parter og vurdere, hvorvidt der er behov for tilpasninger af den gældende regelsordning.
- (22) Det er relevant at fastsætte indrømmelser, hvad angår nogle af grænseværdierne for rullemodstand og rullestøj for visse specifikke kategorier af dæk, under hensyntagen til deres konstruktions- og ydeevnespecifikationer. Det er navnlig relevant at fastsætte sådanne indrømmelser for dæk, der er konstrueret, så de har en forbedret træk- og bremseevne under ekstreme sneforhold.
- (23) Dæk til særlig anvendelse er beregnet til køretøjer, der anvendes på byggepladser og skovnings- og mineområder, og er derfor primært konstrueret, så de giver bedre køreevne i terrænet end dæk, der udelukkende er beregnet til vejbrug. For at opnå en sådan ydeevne konstrueres de af materialer, der gør dem mere modstandsdygtige over for skader end normale dæk, og har klodser i slidbanemønstret. Da begge disse konstruktionstræk bevirker, at dæk til særlig anvendelse genererer mere støj end normale dæk, bør der gives tilladelse til, at disse dæk udsender mere støj end normale dæk.
- (24) Elektroniske stabilitetskontrollsystemer, avancerede nødbremsesystemer og systemer, der advarer om, at vognbanen forlades (LDW-systemer) har et stort potentiale med hensyn til en betydelig reduktion af trafikofre. Kommissionen bør derfor i overensstemmelse med FN/ECE-regulativerne fastsætte krav til sådanne systemer for de køretøjskategorier, hvor anvendelse heraf er hensigtsmæssig, og hvor det er påvist, at de vil forbedre det samlede sikkerhedsniveau. Der bør sørges for en passende gennemførelsesperiode for disse krav, så der er tid til at vedtage gennemførelsesbestemmelserne og dernæst til udvikling af og afprøvning i køretøjet af disse komplekse teknologier.
- (25) Med virkning fra 2011 for nye typegodkendelser og fra 2014 for nye køretøjer bør gennemførelsesfristerne for obligatorisk montering af elektroniske stabilitetskontrollsystemer på tunge køretøjer følge de datoer, der er fastsat i denne forordning.
- (26) Forud for indførelsen af elektronisk stabilitetskontrol bør Kommissionen iværksætte foranstaltninger og kampagner, dels for at oplyse om effektiviteten heraf og dels i salgsfremmende øjemed. Desuden bør Kommissionen overvåge prisudviklingen for at kontrollere, om priserne på nye biler stiger uforholdsmæssigt meget, når de udstyres i henhold til de nye sikkerhedsstandarder.
- (27) Fremtidige foranstaltninger, der foreslås på grundlag af denne forordning, eller procedurer, der skal gennemføres i medfør heraf, bør følge de principper, som Kommissionen har fastlagt i sin meddelelse af 7. februar 2007 med titlen »En konkurrencevenlig lovramme for autobiler i det 21. århundrede«. Som led i målsætningen om bedre lovgivning og forenkling og for at undgå konstant opdatering af eksisterende fællesskabslovgivning vedrørende tekniske specifikationer bør denne forordning henviser til eksisterende internationale standarder og forskrifter uden at gengive dem i Fællesskabets regelværk.

- (28) Det er vigtigt, at udskiftningskomponenter for systemer, der er omfattet af nærværende forordning, underlægges ækvivalente sikkerhedskrav og godkendelsesprocedurer. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om godkendelse af udskiftningskomponenter og separate tekniske enheder.
- (29) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre håndhævelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (30) Denne forordning hænger sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾ og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervs køretøjer ⁽²⁾. Navnlig bør foranstaltningerne i denne forordning vedrørende reduktion af CO₂-emissioner så vidt muligt kædes sammen med de supplerende foranstaltninger, der skal føre til en yderligere reduktion på 10 g CO₂, på grundlag af CO₂-emissionsmålet på 130 g.
- (31) Kommissionen bør på et senere tidspunkt som led i en mere integreret tilgang foreslå yderligere ændringer af denne forordning eller fremlægge andre forslag som opfølgning på en omfattende konsekvensanalyse vedrørende alle mulige supplerende foranstaltninger, der sigter på opfyldelse af de tilsigtede CO₂-emissionsmål, og som dækker andre tilgængelige teknologier på markedet, herunder teknologier til opretholdelse af dæktryk, forbedring af vejoverflader og andre relevante nye teknologier samt krav til effektiviteten af luftkonditionering, som allerede har eller kan få klar indvirkning på dæks rullemodstand eller bilers brændstoføkonomi og CO₂-udledning.
- (32) Der bør anvendes en sammenhængende og omfattende metode til løsning af problemet med vejstøj. Med hensyn til vejoverfladernes betydelige bidrag til vejstøj er der iværksat en revision af ISO 10844, som i denne forbindelse bør tages i betragtning med sigte på yderligere at optimere vejoverflader. Medlemsstaterne bør investere mere i henhold til de gældende ISO-standarde for at forbedre deres vejoverflader. Desuden bør der udformes en samlet politik for støjemissioner fra alle transportformer, som ud over støj fra vejtransport også omfatter støj fra luftfart og jernbaner.
- (33) Med virkning fra de datoer, hvor de relevante krav i forordningen finder anvendelse på nye køretøjer, nye komponenter og separate tekniske enheder, bør følgende direktiver ophæves:
- Rådets direktiv 70/221/EØF af 20. marts 1970 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om brændstofbeholdere og afskærmning bagtil mod underkøring på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾
 - Rådets direktiv 70/222/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om monteringsflade for og anbringelse af bagnummerplader på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁴⁾
 - Rådets direktiv 70/311/EØF af 8. juni 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁵⁾
 - Rådets direktiv 70/387/EØF af 27. juli 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om døre i motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁶⁾
 - Rådets direktiv 70/388/EØF af 27. juli 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motordrevne køretøjers lydsignalapparater ⁽⁷⁾
 - Rådets direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁸⁾
 - Rådets direktiv 72/245/EØF af 20. juni 1972 om køretøjers radiointerferens (elektromagnetiske kompatibilitet) ⁽⁹⁾
 - Rådets direktiv 74/60/EØF af 17. december 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjers indre indretning ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 76 af 6.4.1970, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 76 af 6.4.1970, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 133 af 18.6.1970, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT L 176 af 10.8.1970, s. 5.

⁽⁷⁾ EFT L 176 af 10.8.1970, s. 12.

⁽⁸⁾ EFT L 202 af 6.9.1971, s. 37.

⁽⁹⁾ EFT L 152 af 6.7.1972, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EFT L 38 af 11.2.1974, s. 2.

- Rådets direktiv 74/61/EØF af 17. december 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende anordninger til tyverisikring af motorkøretøjer ⁽¹⁾
- Rådets direktiv 74/297/EØF af 4. juni 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om den indvendige indretning af motorkøretøjer (styreapparatets opførsel ved sammenstød) ⁽²⁾
- Rådets direktiv 74/408/EØF af 22. juli 1974 om sæder, sædeforankringer og nakkestøtter i motorkøretøjer ⁽³⁾
- Rådets direktiv 74/483/EØF af 17. september 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udragende dele på motordrevne køretøjer ⁽⁴⁾
- Rådets direktiv 75/443/EØF af 26. juni 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende bakgear og hastighedsmålere for motordrevne køretøjer ⁽⁵⁾
- Rådets direktiv 76/114/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁶⁾
- Rådets direktiv 76/115/EØF af 18. december 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseleers forankring i motordrevne køretøjer ⁽⁷⁾
- Rådets direktiv 76/756/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁸⁾
- Rådets direktiv 76/757/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende refleksanordninger på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁹⁾
- Rådets direktiv 76/758/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁰⁾
- Rådets direktiv 76/759/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om retningsviserblinklys på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹¹⁾
- Rådets direktiv 76/760/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om belyningsanordninger til bagnummerplade på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹²⁾
- Rådets direktiv 76/761/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende forlygter på motorkøretøjer, der fungerer som nærlys- og/eller fjernlyslygter, samt vedrørende lyskilder (glødelamper og andet) til brug i godkendte lygter på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹³⁾
- Rådets direktiv 76/762/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tågeforlygter på motordrevne køretøjer samt om lamper til disse lygter ⁽¹⁴⁾
- Rådets direktiv 77/389/EØF af 17. maj 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om slæbeanordninger på motordrevne køretøjer ⁽¹⁵⁾
- Rådets direktiv 77/538/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tågebaglygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁶⁾
- Rådets direktiv 77/539/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om baklygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁷⁾
- Rådets direktiv 77/540/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om parkeringslygter på motordrevne køretøjer ⁽¹⁸⁾

⁽¹⁾ EFT L 38 af 11.2.1974, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 165 af 20.6.1974, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 221 af 12.8.1974, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 266 af 2.10.1974, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 196 af 26.7.1975, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 24 af 30.1.1976, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 24 af 30.1.1976, s. 6.

⁽⁸⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 32.

⁽¹⁰⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 54.

⁽¹¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 71.

⁽¹²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 85.

⁽¹³⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 96.

⁽¹⁴⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 122.

⁽¹⁵⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 41.

⁽¹⁶⁾ EFT L 220 af 29.8.1977, s. 60.

⁽¹⁷⁾ EFT L 220 af 29.8.1977, s. 72.

⁽¹⁸⁾ EFT L 220 af 29.8.1977, s. 83.

- Rådets direktiv 77/541/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseleer og fastholdelsesanordninger i motordrevne køretøjer ⁽¹⁾
- Rådets direktiv 77/649/EØF af 27. september 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende førerens synsfelt i motordrevne køretøjer ⁽²⁾
- Rådets direktiv 78/316/EØF af 21. december 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bilers indre indretning (identificering af betjeningsorganer, kontrollamper og indikatorer) ⁽³⁾
- Rådets direktiv 78/317/EØF af 21. december 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende afrimnings- og afdugningsanordninger til ruder i biler ⁽⁴⁾
- Rådets direktiv 78/318/EØF af 21. december 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om rudeviskere og rudevaskere til biler ⁽⁵⁾
- Rådets direktiv 78/549/EØF af 12. juni 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende hjulafskærmning på biler ⁽⁶⁾
- Rådets direktiv 78/932/EØF af 16. oktober 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om nakkestøtter i motordrevne køretøjer ⁽⁷⁾
- Rådets direktiv 89/297/EØF af 13. april 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sideafskærmning (sideskærme) af visse motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁸⁾
- Rådets direktiv 91/226/EØF af 27. marts 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om afskærmningssystemer til visse motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽⁹⁾
- Rådets direktiv 92/21/EØF af 31. marts 1992 om masse og dimensioner for motorkøretøjer af klasse M₁ ⁽¹⁰⁾
- Rådets direktiv 92/22/EØF af 31. marts 1992 om sikkerhedsrunder og materiale til ruder på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹¹⁾
- Rådets direktiv 92/23/EØF af 31. marts 1992 om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf ⁽¹²⁾
- Rådets direktiv 92/24/EØF af 31. marts 1992 om hastighedsbegrænsende anordninger eller lignende indbyggede hastighedsbegrænsende systemer for visse motorkøretøjsklasser ⁽¹³⁾
- Rådets direktiv 92/114/EØF af 17. december 1992 om udragende dele foran bagpanelet på førerhuse til motorkøretøjer i klasse N ⁽¹⁴⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/20/EF af 30. maj 1994 om mekaniske tilkoblingsanordninger for motorkøretøjer og påhængskøretøjer og anordningernes fastgøring på køretøjerne ⁽¹⁵⁾
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/28/EF af 24. oktober 1995 om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer ⁽¹⁶⁾
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/27/EF af 20. maj 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved sidepåkørsel og om ændring af direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁷⁾
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/79/EF af 16. december 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved frontal kollision og om ændring af direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁸⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/27/EF af 22. juli 1997 om masse og dimensioner for visse motorkøretøjsklasser og påhængskøretøjer dertil og om ændring af direktiv 70/156/EØF ⁽¹⁹⁾

⁽¹⁾ EFT L 220 af 29.8.1977, s. 95.

⁽²⁾ EFT L 267 af 19.10.1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 81 af 28.3.1978, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 81 af 28.3.1978, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 81 af 28.3.1978, s. 49.

⁽⁶⁾ EFT L 168 af 26.6.1978, s. 45.

⁽⁷⁾ EFT L 325 af 20.11.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 124 af 5.5.1989, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 103 af 23.4.1991, s. 5.

⁽¹⁰⁾ EFT L 129 af 14.5.1992, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 129 af 14.5.1992, s. 11.

⁽¹²⁾ EFT L 129 af 14.5.1992, s. 95.

⁽¹³⁾ EFT L 129 af 14.5.1992, s. 154.

⁽¹⁴⁾ EFT L 409 af 31.12.1992, s. 17.

⁽¹⁵⁾ EFT L 195 af 29.7.1994, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EFT L 169 af 8.7.1996, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 7.

⁽¹⁹⁾ EFT L 233 af 25.8.1997, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/91/EF af 14. december 1998 om motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil til transport af farligt gods ad vej og om ændring af direktiv 70/156/EØF om typegodkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/40/EF af 26. juni 2000 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motorkøretøjers afskærmning fortil mod underkøring og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF ⁽²⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/56/EF af 27. september 2001 om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/548/EØF ⁽³⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/85/EF af 20. november 2001 om særlige bestemmelser for køretøjer, der anvendes til personbefordring og har flere end otte siddepladser ud over førerens plads, og om ændring af direktiv 70/156/EØF og 97/27/EF ⁽⁴⁾

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/97/EF af 10. november 2003 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om typegodkendelse af anordninger til indirekte udsyn og af køretøjer udstyret med disse anordninger, om ændring af direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af direktiv 71/127/EØF ⁽⁵⁾.

(34) Målet for denne forordning, nemlig gennemførelsen af det indre marked ved indførelse af fælles tekniske krav vedrørende motorkøretøjers og dæks sikkerhed og miljøvenlighed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor, på grund af dens omfang, bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.1999, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 203 af 10.8.2000, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 292 af 9.11.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 42 af 13.2.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 25 af 29.1.2004, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter krav for:

- 1) typegodkendelse af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder beregnet hertil, for så vidt angår deres sikkerhed
- 2) typegodkendelse af motorkøretøjer, hvad angår dæktryksovervågningssystemer, med hensyn til sikkerhed, brændstoffeffektivitet og CO₂-emissioner og, hvad angår gearskiftindikatorer, med hensyn til brændstoffeffektivitet og CO₂-emissioner og
- 3) typegodkendelse af nyfremstillede dæk med hensyn til deres sikkerhed, rullemodstand og rullestøjsemission.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på køretøjer i klasse M, N og O samt på systemer, komponenter og separate tekniske enheder hertil som defineret i del A i bilag II til direktiv 2007/46/EF, med forbehold af artikel 5-12 i denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 3 i direktiv 2007/46/EF anvendelse.

Endvidere forstås ved:

- 1) »elektronisk stabilitetskontrol (ESC)«: en elektronisk kontrolfunktion i et køretøj, der forbedrer køretøjets dynamiske stabilitet
- 2) »køretøj i klasse I M₂ eller M₃«: et køretøj i klasse M₂ eller M₃, der kan medtage flere end 22 passagerer ud over føreren, og som er indrettet med ståpladser for at give mulighed for hyppig ind- og udstigning
- 3) »køretøj i klasse A M₂ eller M₃«: et køretøj i klasse M₂ eller M₃ med en kapacitet på højst 22 passagerer ud over føreren, og som er konstrueret til at medføre stående passagerer, og som har sæder og er indrettet med ståpladser
- 4) »system til advarsel om at vognbanen forlades (LDW-system)«: et system, der advarer føreren om, at køretøjet utilsigtet er ved at bevæge sig ud af dets vognbane

- 5) »avanceret nødbremsesystem«: et system, der automatisk opdager en nødsituation og aktiverer køretøjets bremsesystem for at nedbremse køretøjet og således undgå eller afbøde et sammenstød
- 6) »belastningstal«: et eller to tal, som angiver den belastning, som dækket kan bære ved enkeltmontering eller enkelt- og dobbeltmontering ved en hastighed, svarende til den dertil hørende hastighedskategori, når det anvendes i overensstemmelse med de af fabrikanten angivne anvendelseskrav
- 7) »dæktryksovervågningssystem«: et system monteret i et køretøj, der er i stand til at vurdere dæktryk eller variationer i dæktrykket over tid og sende oplysninger herom til føreren, mens køretøjet kører
- 8) »dæk til særlig anvendelse«: et dæk beregnet til blandet kørsel på både vej og i terræn eller til anden særlig kørsel
- 9) »professionelt off road-dæk«: en underklasse af dæk til særlig anvendelse, som primært anvendes til kørsel i vanskeligt terræn
- 10) »forstærket dæk« eller »dæk til ekstra belastning«: et dæk med pneumatisk struktur i klasse C1, hvor dækkassen kan klare en større belastning end et tilsvarende standarddæk
- 11) »snedæk«: et dæk, hvis slidbanemønster, slidbanesammensætning eller opbygning primært er udformet til på sne at opnå en bedre ydeevne end et normaldæk for så vidt angår dets evne til at sætte køretøjet i gang eller holde det i gang
- 12) »reservedæk af T-typen«: et reservedæk til midlertidig brug ved højere dæktryk end normaldæk eller forstærkede dæk
- 13) »trækdæk«: et dæk i klasse C2 eller C3, mærket med M + S eller M.S eller M&S og beregnet til montering på et køretøjs drivaksel(-aksler)
- 14) »udsat trafikant«: fodgængere, cyklister og motorcyklister
- 15) »gearskiftindikator« eller »GSI«: en synlig indikator, der henstiller til føreren at skifte gear
- 16) »manuel gearkasse«: en gearkasse, der fungerer på en sådan måde, at gearskift mellem alle eller nogle af gearene altid er en omgående følge af en handling, føreren har foretaget, uanset dens fysiske gennemførelse. Dette dækker ikke systemer, hvor føreren kun kan forvælge en bestemt strategi for gearskifte eller begrænse antallet af gear, der er til rådighed under kørslen, men hvor selve gearskiftet iværksættes uafhængigt af førerens beslutning i overensstemmelse med visse kørselsmønstre.

KAPITEL II

FABRIKANTENS FORPLIGTELSE

Artikel 4

Almindelige forpligtelser

1. Fabrikanten skal påvise, at alle nye køretøjer med henblik på salg, registrering eller ibrugtagning i Fællesskabet er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.
2. Fabrikanten kan vælge at anmode om typegodkendelse for alle systemer og monteringen af alle komponenter og separate tekniske enheder, der er omfattet af denne forordning, eller om typegodkendelse for et eller flere systemer og monteringen af en eller flere komponenter og en eller flere separate tekniske enheder, der er omfattet af denne forordning. Typegodkendelse i henhold til de i bilag IV anførte FN/ECE-regulativer betragtes som EF-typegodkendelse i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.
3. Fabrikanten skal påvise, at alle nye systemer, komponenter og separate tekniske enheder, som sælges eller ibrugtages i Fællesskabet, er typegodkendt i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 5

Generelle krav og prøvninger

1. Fabrikanten skal sikre, at køretøjer konstrueres, fremstilles og samles på en sådan måde, at risikoen for, at personer i køretøjet eller andre trafikanter kommer til skade, er mindst mulig.
2. Fabrikanten skal sikre, at køretøjer, systemer, komponenter og separate tekniske enheder opfylder de relevante krav i denne forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, herunder krav vedrørende:
 - a) køretøjskonstruktionens integritet, herunder kollisionsprøvninger
 - b) systemer, der hjælper føreren med at have køretøjet under kontrol, herunder styresystem, bremsesystem og elektronisk stabilitetskontrolsystem
 - c) systemer, der giver føreren udsyn til og oplysninger om køretøjets tilstand og de umiddelbare omgivelser, herunder ruder, spejle og informationssystemer
 - d) køretøjets lyssystemer
 - e) systemer til beskyttelse af fører og passagerer, herunder indvendig indretning, nakkestøtter, sikkerhedsseler, »ISO-fix«-forankringer eller indbyggede barnefastholdelsesanordninger og døre
 - f) køretøjets ydre og tilbehør til køretøjet
 - g) elektromagnetisk kompatibilitet

h) akustiske alarmanordninger

i) varmeanlæg

j) tyverisikringsanordninger

k) køretøjets identifikationssystemer

l) masse og dimensioner

m) elektricitetssikkerhedsudstyr

n) gearskiftindikatorer.

3. Kravene i stk. 1 og 2 finder anvendelse på de køretøjer, systemer, komponenter og separate tekniske enheder hertil, som fremgår af bilag I.

hvor dette er relevant, opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Et køretøjs transportkapacitet, inkl. siddende og stående passagerer og kørestolsbrugere, skal være passende i forhold til køretøjets masse, størrelse og indretning.

3. Køretøjets karrosseri skal være konstrueret og fremstillet således, at køretøjet kan føres på sikker og stabil vis, også når det er lastet til fuld kapacitet. Der skal træffes passende foranstaltninger for at opretholde en sikker adgang til og en sikker udgang fra køretøjet, især i nødstilfælde.

4. Der skal være adgang til køretøjer i kategori I for bevægelseshæmmede personer, herunder kørestolsbrugere.

5. Materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af bussens karrosseri, skal forhindre eller i det mindste forsinke antænding, således at passagererne kan nå at komme ud af køretøjet i tilfælde af brand.

Artikel 6

Særlige krav vedrørende visse køretøjer i klasse N og O

1. Ud over kravene i artikel 5, 8, 9, 10 og 12 samt gennemførelsesbestemmelserne hertil, skal køretøjer i klasse N og O, hvor dette er relevant, opfylde kravene i stk. 2-5 i denne artikel og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Køretøjer i klasse N₂ og N₃ skal være konstrueret på en sådan måde, at risikoen for kvæstelse af fører og passagerer ved et frontalt sammenstød som følge af underkøring bliver mindst mulig.

3. Køretøjer i klasse N₂, N₃, O₃ og O₄ skal konstrueres på en sådan måde, at risikoen for kvæstelse af udsatte trafikanter i forbindelse med underkøring, hvor køretøjet rammes fra siden af en udsat trafikant, minimeres.

4. Køretøjets førerhus eller den plads, der er afsat til fører og passagerer, skal have tilstrækkelig styrke til at yde beskyttelse ved sammenstød eller væltning, under hensyntagen til FN/ECE-regulativ 29.

5. Køretøjer i klasse N₂, N₃, O₃ og O₄ skal konstrueres på en sådan måde, at stænk fra køretøjet påvirker andre køretøjers udsyn mindst muligt.

Artikel 7

Særlige krav vedrørende køretøjer i klasse M₂ og M₃

1. Ud over kravene i artikel 5, 8, 9, 10 og 12 samt gennemførelsesbestemmelserne hertil, skal køretøjer i klasse M₂ og M₃,

Artikel 8

Klassificering af dæk

1. Dæktyper klassificeres således:

a) Klasse C1 — dæk, der primært er konstrueret til køretøjer i klasse M₁, N₁, O₁ og O₂

b) Klasse C2 — dæk, der primært er konstrueret til køretøjer i klasse M₂, M₃, N, O₃ og O₄ med et belastningstal ved enkeltmontering ≤ 121 og en hastighedskategori ≥ »N«

c) Klasse C3 — dæk, der primært er konstrueret til køretøjer i klasse M₂, M₃, N, O₃ og O₄ med et af følgende belastningstal:

i) belastningstal ved enkeltmontering ≤ 121 og en hastighedskategori ≤ »M«

ii) belastningstal ved enkeltmontering ≥ 122.

En dæktype kan klassificeres i mere end én af klasserne, hvis dæktypen opfylder alle de relevante krav i hver af de klasser, som den klassificeres i.

2. Den fortegnelse over belastningstal og de dertil svarende masser, der findes i FN/ECE-regulativ nr. 30 og 54 finder anvendelse.

Artikel 9

Særlige bestemmelser for dæk til køretøjer, montering af dæk og dæktryksovervågningssystemer

1. Alle dæk, der leveres som del af et køretøjs udstyr, herunder eventuelle reservehjul, skal være egnede til brug på det køretøj, som de er beregnet til, især med hensyn til deres mål samt hastigheds- og belastningsspecifikationer.

2. Køretøjer i klasse M_1 skal være udstyret med et præcist dæktryksovervågningssystem, der i påkommende fald kan advare føreren under kørslen om tab af dæktryk i et af dækkene, hvilket også er relevant af hensyn til et optimalt brændstofforbrug og trafikikkerheden. Der indføres relevante grænser i de tekniske specifikationer for at opnå dette, hvilket desuden skal give mulighed for en teknologineutral og omkostningseffektiv fremgangsmåde for udvikling af nøjagtige dæktryksovervågningssystemer.

3. Alle C1-dæk skal opfylde de krav til vejgreb i vådt føre, der er anført i del A i bilag II.

4. Alle dæk, skal opfylde de krav til rullemodstand, der er anført i del B i bilag II.

5. Alle dæk, skal opfylde de krav til rullestøj, der er anført i del C i bilag II.

6. Stk. 3, 4 og 5 finder ikke anvendelse på:

- a) dæk med et hastighedsindeks på under 80 km/h
- b) dæk, hvis nominelle fælgdiameter ikke er større end 254 mm eller er 635 mm eller derover
- c) reservedæk af T-typen til midlertidig brug
- d) dæk konstrueret til montering på køretøjer, der er registreret første gang før den 1. oktober 1990
- e) dæk forsynet med ekstra anordninger til forbedring af træk-egenskaberne.

7. Kravene vedrørende rullemodstand og rullestøj, som anført i del B og C i bilag II, finder ikke anvendelse på professionelle off road-dæk.

Artikel 10

Avancerede køretøjssystemer

1. Med forbehold af de fritagelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, litra a), skal køretøjer i klasse M_2 , M_3 , N_2 og N_3 være udstyret med et avanceret nødbremse-system, som opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Med forbehold af de fritagelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, litra a), skal køretøjer i klasse M_2 , M_3 , N_2 og N_3 være udstyret med et system til advarsel om, at vognbanen forlades (LDW-system), som opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Artikel 11

Gearskiftindikatorer

På køretøjer i klasse M_1 med en referencemasse på højst 2 610 kg og køretøjer, for hvilke typegodkendelsen er udvidet efter artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, og som er udstyret med en manuel gearkasse, skal der i overensstemmelse med kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil monteres gearskiftindikatorer.

Artikel 12

Elektroniske stabilitetskontrollsystemer

1. Køretøjer i klasse M_1 og N_1 skal være udstyret med et elektronisk stabilitetskontrollsystem, som opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Med undtagelse af terrængående køretøjer som defineret i punkt 4.2 og 4.3 i bilag III, del A, i direktiv 2007/46/EF, skal følgende køretøjer udstyres med et elektronisk stabilitetskontrollsystem, som opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil:

- a) køretøjer i klasse M_2 og M_3 , bortset fra køretøjer med mere end tre aksler, ledbusser og busser i klasse I eller klasse A
- b) køretøjer i klasse N_2 og N_3 , bortset fra køretøjer med mere end tre aksler, sættevognstrækkere med en bruttomasse for køretøjet på mellem 3,5 og 7,5 tons, og køretøjer til særlig brug som defineret i punkt 5.7 og 5.8 i bilag III, del A, i direktiv 2007/46/EF
- c) køretøjer i klasse O_3 og O_4 , som er udstyret med luftaffjedring, bortset fra køretøjer med mere end tre aksler, anhængere til kørsel med særtransport og anhængere, som er indrettet med ståpladser.

KAPITEL III

MEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSE

Artikel 13

Typegodkendelse af køretøjer, komponenter og separate tekniske enheder

1. Med virkning fra den 1. november 2011 skal de nationale myndigheder med begrundelse i elektroniske stabilitetskontrollsystemer nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer i klasse M_1 og N_1 , hvis de ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Fra de gennemførelsesdatoer, der er fastsat i tabel 1 i bilag V, skal de nationale myndigheder med begrundelse i elektroniske stabilitetskontrollsystemer nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄, hvis de ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Med virkning fra den 1. november 2012 skal de nationale myndigheder med begrundelse i de områder af køretøjssikkerhed og dæk, der er omfattet af artikel 5-8, artikel 9, stk. 2, og artikel 11, nægte at meddele:

- a) EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer i de klasser, der er nærmere angivet i nævnte artikler og deres gennemførelsesforanstaltninger, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og
- b) EF-typegodkendelse for nye typer komponenter/separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, hvis de pågældende komponenter eller separate tekniske enheder ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

3. Med virkning fra den 1. november 2012 skal de nationale myndigheder med begrundelse i de områder vedrørende dæk, der er omfattet af artikel 9, stk. 1 og stk. 3 til 7, og bilag II, med undtagelse af de grænseværdier for rullemodstand, der er fastsat i tabel 2 i del B i bilag II, nægte at meddele EF-typegodkendelse for nye typer komponenter/separate tekniske enheder, hvis de ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Med virkning fra den 1. november 2013 skal de nationale myndigheder med begrundelse i de områder vedrørende dæk, der er omfattet af artikel 9, stk. 1 og stk. 3 til 7, og bilag II, med undtagelse af de grænseværdier for rullemodstand, der er fastsat i tabel 2 i del B i bilag II, nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer af køretøjer i klasse M, N og O, hvis de ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

4. Fra de gennemførelsesdatoer, der er fastsat i tabel 2 i bilag V, skal de nationale myndigheder af årsager, der vedrører elektroniske stabilitetskontrollsystemer, anse typeattester for nye køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄ for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

5. Med virkning fra den 1. november 2014 skal de nationale myndigheder med begrundelse i de områder af køretøjssikkerhed og dæk, der er omfattet af artikel 5, 6, 7 og 8, artikel 9 stk. 1-4, artikel 11, artikel 12, stk. 1, og del A og B i bilag II, med undtagelse af grænseværdierne for rullemodstand

for C3-dæk og de grænseværdier for rullemodstand, der er fastsat i tabel 2 i del B i bilag II:

- a) anse typeattester for nye køretøjer i de køretøjsklasser, der er angivet i de nævnte artikler, for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og
- b) forbyde salg og ibrugtagning af nye komponenter eller separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, hvis de pågældende komponenter eller separate tekniske enheder ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

6. Med virkning fra den 1. november 2016 skal de nationale myndigheder med begrundelse i dæks rullestøj, og for så vidt angår C3-dæk også med begrundelse i rullemodstand, med undtagelse af de grænseværdier, der er fastsat i tabel 2 i del B i bilag II:

- a) anse typeattester for nye køretøjer i klasse M, N og O for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke overholder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og
- b) forbyde salg og ibrugtagning af nye dæk til sådanne køretøjer, hvis de pågældende nye dæk ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

7. Med virkning fra den 1. november 2016 skal de nationale myndigheder med begrundelse i dæks rullemodstand nægte at meddele EF-typegodkendelse for komponenter/separate tekniske enheder til nye typer dæk, hvis de ikke overholder grænseværdierne for rullemodstand som fastsat i tabel 2 i del B i bilag II.

8. Med virkning fra den 1. november 2017 skal de nationale myndigheder med begrundelse i dæks rullemodstand nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer køretøjer i klasse M, N og O, hvis de ikke overholder grænseværdierne for rullemodstand som fastsat i tabel 2 i del B i bilag II.

9. Med virkning fra den 1. november 2018 skal de nationale myndigheder:

- a) med begrundelse i de i tabel 2 i del B i bilag II fastsatte grænseværdier for C1- og C2-dæks rullemodstand anse typeattester for nye køretøjer i klasse M, N og O for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder de relevante bestemmelser i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og

b) forbyde salg og ibrugtagning af nye dæk til sådanne køretøjer, hvis de pågældende nye dæk ikke overholder grænseværdierne for rullemodstand i tabel 2 i del B i bilag II.

10. Med virkning fra den 1. november 2020 skal de nationale myndigheder:

a) med begrundelse i de i tabel 2 i del B i bilag II fastsatte grænseværdier for C3-dæks rullemodstand anse typeattester for nye køretøjer i klasse M, N og O for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder de relevante bestemmelser i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og

b) forbyde salg og ibrugtagning af nye dæk til sådanne køretøjer, hvis de pågældende nye dæk ikke overholder grænseværdierne for rullemodstand i tabel 2 i del B i bilag II.

11. C1-, C2- og C3-dæk, som er produceret før de i stk. 5, 6, 9 og 10 fastsatte datoer, og som ikke overholder kravene i bilag II, kan sælges i en periode på højst 30 måneder fra disse datoer.

12. Med virkning fra den 1. november 2013 skal de nationale myndigheder med begrundelse i de områder af køretøjsikkerhed, der er omfattet af artikel 10, nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye typer køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ and N₃, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

13. Med virkning fra den 1. november 2015 skal de nationale myndigheder med begrundelse i køretøjsikkerhed omfattet af artikel 10 anse typeattester for nye køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ and N₃ for ikke længere at være gyldige i henhold til artikel 26 i direktiv 2007/46/EF og forbyde registrering, salg og ibrugtagning af sådanne køretøjer, hvis de pågældende køretøjer ikke opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

14. De nationale myndigheder skal tillade salg og ibrugtagning af køretøjer, komponenter og separate tekniske enheder, der er typegodkendt før de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede datoer, og fortsat meddele udvidelse af godkendelser for disse køretøjer, komponenter og separate tekniske enheder i henhold til den retsakt, i henhold til hvilken der oprindeligt blev meddelt godkendelse, medmindre de krav, der gælder for sådanne køretøjer, komponenter eller separate tekniske enheder er blevet ændret eller nye krav er blevet tilføjet ved denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

De nationale myndigheder skal tillade salg og ibrugtagning af og skal fortsat meddele udvidelser af EF-typegodkendelser for udskiftningskomponenter og separate tekniske enheder i form af udskiftningsdele, med undtagelse af udskiftningsdæk, beregnet

til køretøjer, der er typegodkendt før de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede datoer, i henhold til betingelserne i den retsakt, i henhold til hvilket der oprindeligt blev meddelt godkendelse.

15. For så vidt andet ikke er fastsat i stk. 1-14, og med forbehold af ikrafttrædelsen af de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesforanstaltninger, må nationale myndigheder, hvis en fabrikant anmoder herom, ikke med begrundelse i de områder af køretøjsikkerhed og dæk, der er omfattet af artikel 5 til 12:

a) nægte at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse for en ny type køretøj eller at meddele EF-typegodkendelse for komponenter/separate tekniske enheder, hvis det pågældende køretøj, komponent eller separate tekniske enhed opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, eller

b) forbyde registrering, salg eller ibrugtagning af et nyt køretøj eller forbyde salg eller ibrugtagning af en ny komponent eller separat teknisk enhed, hvis det pågældende køretøj, komponent eller separate tekniske enhed opfylder kravene i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

KAPITEL IV

GENNEMFØRELSE

Artikel 14

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager følgende gennemførelsesforanstaltninger:

a) detaljerede regler vedrørende de specifikke procedurer, prøvninger og tekniske krav for typegodkendelsen af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt komponenter og separate tekniske enheder i forbindelse med bestemmelserne i artikel 5 til 12

b) detaljerede regler vedrørende specifikke sikkerhedskrav til køretøjer, der er beregnet til vejtransport af farligt gods i eller mellem medlemsstaterne under hensyntagen til FN/ECE-regulativ 105

c) en mere præcis fastsættelse af, hvilke krav med hensyn til fysiske egenskaber og ydeevne et dæk skal opfylde for at blive defineret som »dæk til særlig anvendelse«, »professionelt off road-dæk«, »forstærket dæk«, »dæk til ekstra belastning«, »snedæk«, »reservedæk af T-typen« eller »trækdæk«, jf. artikel 3, stk. 2, nr. 8-13

d) ændringer af grænseværdierne for rullemodstand og rullestøj i del B og C i bilag II i det omfang dette nødvendiggøres af ændringer i prøvningsprocedurer, uden derved at sænke det eksisterende niveauet for beskyttelse af miljøet

e) detaljerede regler vedrørende proceduren for fastsættelse af de støjniveauer, der er omhandlet i punkt 1 i del C i bilag II

f) bestemmelser til ændring af bilag IV, således at det indbefatter de FN/ECE-regulativer, som gøres bindende, jf. artikel 4, stk. 4, i afgørelse 97/836/EF.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 med undtagelse af dem, der vedrører bestemmelserne i artikel 10, vedtages senest den 31. december 2010.

Foranstaltningerne vedrørende bestemmelserne i artikel 10 vedtages senest den 31. december 2011.

3. Kommissionen kan vedtage følgende gennemførelsesforanstaltninger:

a) fritagelse af visse køretøjer eller køretøjskategorier i klasse M₂, M₃, N₂ og N₃ for forpligtelsen til at være udstyret med de i artikel 10 omhandlede avancerede køretøjssystemer, hvis det på grundlag af en cost/benefit-analyse og under hensyntagen til alle relevante sikkerhedsaspekter viser sig, at anvendelsen af sådanne systemer ikke egner sig for det pågældende køretøj eller den pågældende køretøjskategori

b) på grundlag af en cost/benefit-analyse og senest den 31. december 2010, en forkortelse af den i artikel 13, stk. 11, omhandlede periode, eventuelt differentieret efter dækkklasse eller -kategori.

4. De i denne artikel omhandlede foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, herunder ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 15, stk. 2.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Tekniske Udvalg for Motor-køretøjer (TCMV) nedsat ved artikel 40, stk. 1, i direktiv 2007/46/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktionsbestemmelser for fabrikanternes overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til over-

trædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne anmelder disse sanktionsbestemmelser til Kommissionen senest den 20. februar 2011 eller i givet fald senest 18 måneder efter, at den relevante gennemførelsesforanstaltning er trådt i kraft, og giver omgående Kommissionen meddelelse om enhver efterfølgende ændring af dem.

2. De overtrædelser, for hvilke der gælder sanktioner, omfatter:

a) afgivelse af falske erklæringer i forbindelse med godkendelsesprocedurer eller procedurer, der fører til tilbagekaldelse

b) forfalskning af prøvningsresultater med henblik på typegodkendelse

c) tilbageholdelse af data eller tekniske specifikationer, der kunne føre til tilbagekaldelse eller inddragelse af typegodkendelsen.

Artikel 17

Rapportering

Senest den 1. december 2012 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, forslag om ændring af denne forordning eller andre relevante fællesskabsretsakter vedrørende indføjelser af nye sikkerhedsfunktioner.

Artikel 18

Ændringer af direktiv 2007/46/EF

Bilag IV, VI, XI og XV til direktiv 2007/46/EF ændres som angivet i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 19

Ophævelse

1. Direktiv 70/221/EØF, 70/222/EØF, 70/311/EØF, 70/387/EØF, 70/388/EØF, 71/320/EØF, 72/245/EØF, 74/60/EØF, 74/61/EØF, 74/297/EØF, 74/408/EØF, 74/483/EØF, 75/443/EØF, 76/114/EØF, 76/115/EØF, 76/756/EØF, 76/757/EØF, 76/758/EØF, 76/759/EØF, 76/760/EØF, 76/761/EØF, 76/762/EØF, 77/389/EØF, 77/538/EØF, 77/539/EØF, 77/540/EØF, 77/541/EØF, 77/649/EØF, 78/316/EØF, 78/317/EØF, 78/318/EØF, 78/549/EØF, 78/932/EØF, 89/297/EØF, 91/226/EØF, 92/21/EØF, 92/22/EØF, 92/24/EØF, 92/114/EØF, 94/20/EF, 95/28/EF, 96/27/EF, 96/79/EF, 97/27/EF, 98/91/EF, 2000/40/EF, 2001/56/EF, 2001/85/EF og 2003/97/EF ophæves med virkning fra den 1. november 2014.

2. Direktiv 92/23/EØF ophæves med virkning fra den 1. november 2017.

3. Henvisninger til de ophævede direktiver betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. november 2011.

Artikel 13, stk. 15, og artikel 14 og punkt 1, litra a), nr. iii), punkt 1, litra b), nr. iii), punkt 1, litra b), nr. iv), punkt 2, litra c), punkt 3, litra a), nr. iii), punkt 3, litra b), nr. iii), punkt 3,

litra c), nr. iii), punkt 3, litra d), nr. iii), punkt 3, litra e), nr. iii), og punkt 3, litra f), nr. i), i bilag III finder anvendelse fra den 20. august 2009.

Punkt 1, litra a), nr. i), punkt 1, litra b), nr. i), punkt 2, litra a), punkt 3, litra a), nr. i), punkt 3, litra b), nr. i), punkt 3, litra c), nr. i), punkt 3, litra d), nr. i), punkt 3, litra e), nr. i), og punkt 3, litra f), nr. ii), i bilag III finder anvendelse fra den 1. november 2014.

Punkt 1, litra a), nr. ii), punkt 1, litra b), nr. ii), punkt 2, litra b), punkt 3, litra a), nr. ii), punkt 3, litra b), nr. ii), punkt 3, litra c), nr. ii), punkt 3, litra d), nr. ii), punkt 3, litra e), nr. ii), og punkt 4 i bilag III finder anvendelse fra den 1. november 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

Emne	Gyldighedsområde (køretøjsklasser)									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Identifikation af betjeningsorganer, kontrol-lamper og indikatorer	X	X	X	X	X	X				
Afdugning/afrimning	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)				
Rudeviskere og rudevaskere	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)				
Varmeanlæg	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hjulafskærmning	X									
Nakkestøtter	X									
Sideafskærmning					X	X			X	X
Afskærmningssystemer					X	X			X	X
Sikkerhedsglas	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dæk	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hastighedsbegrænsende anordninger		X	X		X	X				
Masser og dimensioner	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Udragende dele på førerhuse				X	X	X				
Tilkoblingsanordninger	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X	X	X	X
Antændelighed			X							
Busser		X	X							
Frontalkollisioner	X (⁴)									
Sidepåkørsel	X (⁵)			X (⁵)						
Køretøjer til transport af farligt gods				X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)
Afskærmning fortil mod underkøring					X	X				

(¹) Køretøjer af denne klasse skal være monteret med passende afrimnings- og afdugningsanordning.

(²) Køretøjer af denne klasse skal være monteret med passende forrudeviskere og -vasker.

(³) Kun for køretøjer, som er udstyret med tilkoblingsanordning.

(⁴) Totalmasse på indtil 2 500 kg.

(⁵) Kun for køretøjer, hvor »sædets referencepunkt« (»R«-punktet) for det laveste sæde befinder sig højst 700 mm over jorden. »R«-punktet er defineret i FN/ECE-regulativ 95.

(⁶) Kun hvis fabrikanten ansøger om typegodkendelse af et køretøj, der er bestemt til brug for transport af farligt gods.

BILAG II

Krav til dæk med hensyn til vejgreb i vådt føre, rullemodstand og rullestøj

DEL A — KRAV TIL VEJGREB I VÅDT FØRE

Klasse C1-dæk skal opfylde følgende krav:

Anvendelseskategori	Vådgrebsindeks (G)
snedæk med et hastighedssymbol (»Q« eller under, ekskl. »H«), der angiver en maksimumhastighed på ikke over 160 km/h $\geq 0,9$	$\geq 0,9$
snedæk med et hastighedssymbol (»R« eller over, inkl. »H«), der angiver en maksimumhastighed på over 160 km/h $\geq 1,0$	$\geq 1,0$
normalt dæk (vejkørsel)	$\geq 1,1$

DEL B — RULLEMODSTAND

Maksimumværdierne for rullemodstandskoefficienten for hver dæktype, målt i henhold til ISO 28580, må ikke være større end:

Tabel 1

Dækklasse	Maksimumværdi (kg/ton) 1. etape
C1	12,0
C2	10,5
C3	8,0

Tabel 2

Dækklasse	Maksimumværdi (kg/ton) 2. etape
C1	10,5
C2	9,0
C3	6,5

For snedæk i tabel 2 hæves grænseværdierne med 1 kg/ton.

DEL C — RULLESTØJ

1. Støjniveauerne bestemt efter proceduren i gennemførelsesforanstaltningerne til denne forordning må ikke overskride de grænser, der er angivet i punkt 1.1 eller 1.2. Tabellerne i punkt 1.1 og 1.2 repræsenterer de målte værdier korrigeret for temperatur, undtagen for C3-dæk, og instrumenttolerans, og de er afrundet nedad til nærmeste hele værdi.

- 1.1. Klasse C1-dæk med reference til den nominelle dækbredde af det dæk, der er blevet prøvet:

Dækklasser	Nominel dækbredde (mm)	Grænseværdi (dB(A))
C1A	≤ 185	70
C1B	> 185 ≤ 215	71
C1C	> 215 ≤ 245	71
C1D	> 245 ≤ 275	72
C1E	> 275	74

For snedæk, dæk til ekstra belastning eller forstærkede dæk eller enhver kombination af disse klassifikationer, hæves ovenstående grænseværdier med 1 dB(A).

- 1.2. Klasse C2- og C3-dæk med reference til anvendelseskategori:

Dækklasser	Anvendelseskategori	Grænseværdi (dB(A))
C2	Normale dæk	72
	Trækdæk	73
C3	Normale dæk	73
	Trækdæk	75

For dæk til særlig anvendelse hæves ovenstående grænseværdier med 2 dB(A). Der tillades yderligere 2 dB(A) for snedæk i klasse C2 (trækdæk). For alle andre kategorier af dæk i klasse C2 og C3 tillades yderligere 1 dB(A) for snedæk.

BILAG III

Ændringer af direktiv 2007/46/EF

I direktiv 2007/46/EF foretages følgende ændringer:

1) Del I i bilag IV ændres således:

a) tabellen ændres således:

i) punkt 3-10, 12-38, 42-45 og 47-57 udgår

ii) punkt 46 udgår

iii) følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	EFT/EUT-reference	Gyldighedsområde (køretøjsklasser)										
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
»63	Generel sikkerhed	Forordning (EF) nr. 661/2009	L 200 af 31.7.2009, s. 1.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X«

b) der foretages følgende ændringer i tillægget:

i) punkt 3-10, 12-37, 44, 45 og 50-54 i tabellen udgår

ii) punkt 46 i tabellen udgår

iii) følgende punkt indsættes:

	Emne	Retsaktens nummer	EFT/EUT-reference	M ₁
»63	Generel sikkerhed	Forordning (EF) nr. 661/2009	L 200 af 31.7.2009, s. 1.	P/A«

iv) under »forklarende bemærkninger« tilføjes følgende:

»P/A: Denne forordning finder delvis anvendelse. Det nøjagtige anvendelsesområde fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne til denne forordning.«

2) I tillægget til bilag VI foretages følgende ændringer i tabellen:

a) punkt 3-10, 12-38, 42-45 og 47-57 udgår

b) punkt 46 udgår

c) følgende punkt indsættes:

	Emne	Retsaktens nummer ¹⁾	Ændret ved	Gyldig for version
»63	Generel sikkerhed	Forordning (EF) nr. 661/2009«		

e) i tillæg 5 foretages følgende ændringer i tabellen:

i) punkt 3-10, 12-36, 42-45 og 47-57 udgår

ii) punkt 46 udgår

iii) følgende punkt indsættes:

Punkt	Emne	Retsaktens nummer	Mobilkran klasse N ₃
»63	Generel sikkerhed	Forordning (EF) nr. 661/2009	P/A«

f) under »forklarende bemærkninger« foretages følgende ændringer:

i) punkt C, U, W₅, og W₆ udgår

ii) følgende tilføjes:

»P/A: Denne retsakt finder delvis anvendelse. Det nøjagtige anvendelsesområde fastsættes i gennemførelsesforanstaltningerne til denne forordning.«

4) Tabellen i bilag XV, punkt 46, udgår.

BILAG IV

Liste over FN/ECE-regulativer, hvis anvendelse er obligatorisk

—

BILAG V

Gennemførelsesdatoer for elektroniske stabilitetskontrolsystemer til køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄

Tabel 1 — Gennemførelsesdatoer for nye typer af køretøjer

Køretøjets klasse	Gennemførelsesdato:
M ₂	11. juli 2013
M ₃ (klasse III)	1. november 2011
M ₃ < 16 tons (pneumatisk transmission)	1. november 2011
M ₃ (klasse II og B (hydraulisk transmission)	11. juli 2013
M ₃ (klasse III) (hydraulisk transmission)	11. juli 2013
M ₃ (klasse III) (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2014
M ₃ (klasse II) (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2014
M ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2011
N ₂ (hydraulisk transmission)	11. juli 2013
N ₂ (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2014
N ₂ (andet end ovenstående)	11. juli 2012
N ₃ (2-akslede sættevognstrækkere)	1. november 2011
N ₃ (2-akslede sættevognstrækkere med pneumatisk betjeningstransmission (ABS))	1. november 2011
N ₃ (3 aksler med elektrisk betjeningstransmission (EBS))	1. november 2011
N ₃ (2 og 3 aksler med elektrisk betjeningstransmission (EBS))	11. juli 2012
N ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2011
O ₃ (samlet akseltryk mellem 3,5 og 7,5 tons)	11. juli 2012
O ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2011
O ₄	1. november 2011

Tabel 2 — Gennemførelsesdatoer for nye køretøjer

Køretøjets klasse	Gennemførelsesdato:
M ₂	11. juli 2015
M ₃ (klasse III)	1. november 2014
M ₃ < 16 tons (pneumatisk transmission)	1. november 2014
M ₃ (klasse II og B (hydraulisk transmission)	11. juli 2015
M ₃ (klasse III) (hydraulisk transmission)	11. juli 2015
M ₃ (klasse III) (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2016
M ₃ (klasse II) (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2016
M ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2014
N ₂ (hydraulisk transmission)	11. juli 2015
N ₂ (pneumatisk betjeningstransmission og hydraulisk energitransmission)	11. juli 2016
N ₂ (andet end ovenstående)	1. november 2014
N ₃ (2-akslede sættevognstrækkere)	1. november 2014
N ₃ (2-akslede sættevognstrækkere med pneumatisk betjeningstransmission (ABS))	1. november 2014
N ₃ (3 aksler med elektrisk betjeningstransmission (EBS))	1. november 2014
N ₃ (2 og 3 aksler med elektrisk betjeningstransmission (EBS))	1. november 2014
N ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2014
O ₃ (samlet akseltryk mellem 3,5 – 7,5 tons)	1. november 2014
O ₃ (andet end ovenstående)	1. november 2014
O ₄	1. november 2014

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 662/2009**af 13. juli 2009****om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af visse aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 65 og artikel 67, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afsnit IV i tredje del i traktaten udgør retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabslovgivning om civilretligt samarbejde.
- (2) Det civilretlige samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande har generelt været reguleret i aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. Sådanne aftaler, hvoraf der findes et stort antal, afspejler ofte særlige forbindelser mellem en medlemsstat og et tredjeland og har til formål at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos de berørte parter.
- (3) Ifølge traktatens artikel 307 skal medlemsstaterne bringe alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne enhver uoverensstemmelse mellem gældende fællesskabsret og internationale aftaler indgået mellem medlemsstater og tredjelande. Dette kan gøre det nødvendigt at genforhandle sådanne aftaler.
- (4) For at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos en bestemt medlemsstat hvad angår dens forbindelser til et tredjeland, kan der også være et udtalt behov for at indgå nye aftaler med tredjelande på civilretlige områder, der henhører under afsnit IV i tredje del i traktaten.
- (5) De Europæiske Fællesskabers Domstol bekræftede i sin udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om indgåelsen af den nye Lugano-konvention, at Fællesskabet har erhvervet enekompetence til at indgå en international aftale såsom Lugano-konventionen med tredjelande om spørgsmål, som berører reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾ (Bruxelles I).
- (6) Det tilkommer Fællesskabet i henhold til traktatens artikel 300 at indgå aftaler mellem Fællesskabet og et tredjeland om anliggender, der henhører under Fællesskabets enekompetence.
- (7) Medlemsstaterne skal i henhold til traktatens artikel 10 lette gennemførelsen af Fællesskabets opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætning i fare. Denne pligt til loyalt samarbejde finder anvendelse generelt og afhænger ikke af, om Fællesskabet har enekompetence eller ej.
- (8) For så vidt angår aftaler med tredjelande om specifikke civilretlige spørgsmål, der hører under Fællesskabets enekompetence, bør der fastlægges en sammenhængende og gennemsigtig procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale, navnlig hvor Fællesskabet ikke selv har angivet at have til hensigt at anvende sin eksterne kompetence til at indgå en aftale på grundlag af et allerede eksisterende forhandlingsmandat eller et påtænkt forhandlingsmandat. Denne procedure bør ikke berøre Fællesskabets enekompetence og bestemmelserne i traktatens artikel 300 og 307. Den bør betragtes som en særlig foranstaltning og være begrænset for så vidt angår anvendelsesområde og tid.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om det samme spørgsmål. To aftaler bør kun anses for at vedrøre det samme spørgsmål, hvis og i det omfang de i det væsentlige regulerer de samme specifikke retlige spørgsmål. Bestemmelser, der blot omhandler en generel hensigt om at samarbejde om sådanne spørgsmål, bør ikke anses for at vedrøre det samme spørgsmål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.7.2009.

⁽²⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (10) Visse regionale aftaler, der indgås mellem nogle få medlemsstater og nogle få tredjelande, f.eks. to eller tre, angående lokale forhold, og som ikke er åbne for tiltrædelse af andre stater, bør under ekstraordinære omstændigheder ligeledes være omfattet af denne forordning.
- (11) For at sikre, at en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er fastsat ved denne retsorden, eller Fællesskabets politik for eksterne forbindelser som besluttet af Fællesskabet, bør den berørte medlemsstat være forpligtet til at meddele Kommissionen sin hensigt med henblik på at opnå bemyndigelse både til at indlede eller fortsætte formelle forhandlinger om en aftale og til at indgå en aftale. En sådan meddelelse bør gives pr. brev eller ad elektronisk vej. Den bør indeholde alle relevante oplysninger og al relevant dokumentation, således at Kommissionen kan vurdere forhandlingsresultatets forventede indvirkning på fællesskabsretten.
- (12) Det bør vurderes, om Fællesskabet har tilstrækkelig interesse i at indgå en bilateral aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland, eller, hvor det er relevant, i at erstatte en eksisterende bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland med en fællesskabsaftale. Alle medlemsstaterne bør med henblik herpå underrettes om enhver meddelelse, som Kommissionen modtager angående en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, således at de kan vise deres interesse i at tilslutte sig den meddelende medlemsstats initiativ. Hvis det fremgår af denne udveksling af oplysninger, at Fællesskabet har tilstrækkelig interesse, bør Kommissionen overveje at foreslå et forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.
- (13) Hvis Kommissionen anmoder om yderligere oplysninger fra en medlemsstat i forbindelse med dens vurdering af, hvorvidt en medlemsstat bør gives bemyndigelse til at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør en sådan anmodning ikke påvirke de frister, som Kommissionen har til at træffe en begrundet afgørelse om den pågældende medlemsstats ansøgning.
- (14) Når Kommissionen giver bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger, bør den have mulighed for om nødvendigt at foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjelser af særlige klausuler i den påtænkte aftale. Kommissionen bør holdes fuldt underrettet i de forskellige faser af forhandlingerne, for så vidt der er tale om spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og bør have mulighed for at deltage som observatør i forhandlingerne for så vidt angår disse spørgsmål.
- (15) Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen, at de agter at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør de kun være forpligtede til at give Kommissionen de oplysninger, der er relevante for den vurdering, Kommissionen skal foretage. Kommissionens bemyndigelse og eventuelle forhandlingsdirektiver eller i givet fald Kommissionens afslag bør kun vedrøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (16) Alle medlemsstater bør underrettes om enhver meddelelse til Kommissionen vedrørende påtænkte eller forhandlede aftaler og om enhver begrundet afgørelse, der træffes af Kommissionen i henhold til denne forordning. Denne underretning bør dog være fuldt forenelig med eventuelle fortrolighedskrav.
- (17) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.
- (18) Har Kommissionen på grundlag af sin vurdering til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger eller til at indgå en forhandlet aftale, bør den afgive udtalelse til den pågældende medlemsstat, inden den træffer begrundet afgørelse. I tilfælde af afslag på at give bemyndigelse til indgåelse af en forhandlet aftale bør udtalelsen tillige forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (19) For at sikre, at den forhandlede aftale ikke udgør en hindring for gennemførelsen af Fællesskabets eksterne politik for civil- og handelsretligt samarbejde, bør det i aftalen enten fastsættes, at den skal opsiges delvis eller helt, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller at de relevante bestemmelser i aftalen direkte erstattes af bestemmelserne i en sådan senere aftale.
- (20) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for de situationer, hvor en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden har indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, eller har afsluttet forhandlingerne men endnu ikke har erklæret sig indforstået med at være bundet af aftalen.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (21) For at sikre, at der er opnået et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag vedrørende anvendelsen af denne forordning, bør Kommissionen forelægge en rapport om denne anvendelse tidligst otte år efter vedtagelsen af denne forordning. I denne rapport bør Kommissionen under udøvelse af sine beføjelser bekræfte denne forordnings midlertidige karakter eller undersøge, hvorvidt forordningen bør erstattes af en ny forordning, der vedrører det samme spørgsmål eller også omfatter særlige spørgsmål, der henhører under Fællesskabets enekompetence og reguleres af andre fællesskabsinstrumenter, jf. betragtning 5.
- (22) Hvis den rapport, som Kommissionen forelægger, bekræfter denne forordnings midlertidige karakter, bør medlemsstaterne stadig efter forelæggelsen af rapporten have mulighed for at give meddelelse til Kommissionen om igangværende eller på forhånd bekendtgjorte forhandlinger med henblik på at opnå bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger.
- (23) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.
- (24) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med denne forordning indføres der en procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale med et tredjeland på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Denne procedure berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetencer.

2. Denne forordning anvendes på aftaler om særlige spørgsmål, som helt eller delvist falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.

593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II)⁽²⁾.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om de samme spørgsmål.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »aftale«:
- en bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland
 - en regional aftale mellem et begrænset antal medlemsstater og et begrænset antal tredjelande, der er nabolande til medlemsstater, angående lokale forhold, og som ikke er åben for tiltrædelse af andre stater.
2. I forbindelse med regionale aftaler som omhandlet i stk. 1, litra b), forstås en henvisning i denne forordning til en medlemsstat eller til et tredjeland som en henvisning til henholdsvis de pågældende medlemsstater eller tredjelande.

Artikel 3

Meddelelse til Kommissionen

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger for at ændre en eksisterende aftale eller for at indgå en ny aftale, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, meddeler den Kommissionen dette skriftligt så tidligt som muligt inden den påtænkte indledning af formelle forhandlinger.
2. Denne meddelelse skal, i det omfang det er relevant, indeholde en kopi af den eksisterende aftale, aftaleudkastet eller udkastet til forslag og enhver anden relevant dokumentation. Medlemsstaten redegør for genstanden for forhandlingerne og angiver nærmere, hvilke spørgsmål der skal tages op i den påtænkte aftale, eller hvilke bestemmelser i den eksisterende aftale der skal ændres. Medlemsstaten kan fremlægge alle andre yderligere oplysninger.

Artikel 4

Kommissionens vurdering

1. Efter modtagelsen af den i artikel 3 omhandlede meddelelse vurderer Kommissionen, om medlemsstaten kan indlede formelle forhandlinger.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

2. Kommissionen undersøger i forbindelse med denne vurdering først, om der inden for de næste 24 måneder specifikt forventes et relevant forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en fællesskabsaftale med det pågældende tredjeland. Hvis det ikke er tilfældet, vurderer Kommissionen, om alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende medlemsstat har fremlagt oplysninger, der viser, at den har en særlig interesse i at indgå aftalen som følge af økonomiske, geografiske, kulturelle, historiske, social eller politiske bånd mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland
- b) på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har givet, forekommer det, at den påtænkte aftale ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er indført ved denne retsorden, og
- c) den påtænkte aftale vil ikke underminere genstanden for og formålet med den af Fællesskabet fastsatte politik for Fællesskabets eksterne forbindelser.

3. Hvis de oplysninger, medlemsstaten har fremlagt, ikke er tilstrækkelige til at foretage vurderingen, kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger.

Artikel 5

Bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis den påtænkte aftale opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 3 en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indlede formelle forhandlinger om aftalen.

Kommissionen kan om nødvendigt foreslå forhandlingsdirektiver og anmode om indføjelser af særlige klausuler i den påtænkte aftale.

2. Den påtænkte aftale skal indeholde en klausul om enten:

- a) fuld eller delvis opsigelse af aftalen, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller
- b) direkte erstatning af aftalens relevante bestemmelser med bestemmelserne i en senere aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål.

Den i første afsnit, litra a), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd: »(navn(e) på den eller de

pågældende medlemsstater) opsiges denne aftale helt eller delvis, hvis og når Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater indgår en aftale med (navn(e) på det eller de pågældende tredjelands) om de samme civile retlige spørgsmål som dem, der er omfattet af nærværende aftale«.

Den i første afsnit, litra b), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd: »Denne aftale eller visse bestemmelser i denne aftale ophører med at finde anvendelse på ikrafttrædelsesdatoen for en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og (navn(e) på det eller de pågældende tredjelands) på den anden side hvad angår de spørgsmål, der er omfattet af sidstnævnte aftale«.

Artikel 6

Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 4 har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger om den påtænkte aftale, afgiver den udtalelse til den pågældende medlemsstat senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.

2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser inden for fristen i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.

4. Hvis der indledes drøftelser som omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.

Artikel 7

Kommissionens deltagelse i forhandlingerne

Kommissionen kan deltage som observatør i forhandlingerne mellem medlemsstaten og tredjelandet, for så vidt angår spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Deltager Kommissionen ikke som observatør, underrettes den om forløbet og resultaterne i de forskellige faser af forhandlingerne.

Artikel 8

Bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Inden undertegnelse af en forhandlet aftale meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen resultatet af forhandlingerne og fremsender aftaleteksten.

2. Kommissionen vurderer efter modtagelse af denne meddelelse, om den forhandlede aftale:

- a) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra b),
- b) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra c), for så vidt der er nye og ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med denne betingelse, samt
- c) opfylder kravet i artikel 5, stk. 2.

3. Hvis den forhandlede aftale opfylder de betingelser og krav, der er omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, en begrundet afgørelse, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indgå aftalen.

Artikel 9

Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 8, stk. 2, har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indgå den forhandlede aftale, afgiver den en udtalelse til den pågældende medlemsstat samt til Europa-Parlamentet og Rådet senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke inden for fristen i stk. 2 anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

4. Hvis der indledes drøftelser som omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.

5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sin afgørelse senest 30 dage efter, at den er truffet.

Artikel 10

Fortrolige oplysninger

Ved fremlæggelse af oplysninger for Kommissionen i henhold til artikel 3, artikel 4, stk. 3, og artikel 8 kan medlemsstaten angive, om nogle af oplysningerne skal betragtes som fortrolige, og om de fremlagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.

Artikel 11

Underretning af medlemsstaterne

Kommissionen sender medlemsstaterne de meddelelser, der modtages i henhold til artikel 3 og 8, og om nødvendigt de medfølgende dokumenter samt alle sine begrundede afgørelser i henhold til artikel 5, 6, 8 og 9 under overholdelse af fortrolighedskravene.

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

1. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, finder artikel 3-11 anvendelse.

Er det i den pågældende fase af forhandlingerne muligt, kan Kommissionen foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjelser af særlige klausuler som omhandlet i henholdsvis artikel 5, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2.

2. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede afsluttet forhandlingerne men endnu ikke indgået aftalen, finder artikel 3, artikel 8, stk. 2-4, samt artikel 9 anvendelse.

Artikel 13

Revision

1. Tidligst den 13. juli 2017 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af forordningen.

2. I denne rapport skal det enten

a) bekræftes, at det er hensigtsmæssigt, at denne forordning udløber på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, eller

b) anbefales, at denne forordning erstattes af en ny forordning fra og med den pågældende dato.

3. Anbefales det i rapporten, at denne forordning afløses af en anden forordning, jf. stk. 2, litra b), skal rapporten ledsages af et passende lovgivningsforslag.

*Artikel 14***Udløb**

1. Denne forordning udløber tre år efter Kommissionens forelæggelse af den i artikel 13 omhandlede rapport.

Perioden på tre år, jf. første afsnit, begynder den første dag i den måned, der følger efter forelæggelsen af rapporten for enten Europa-Parlamentet eller Rådet, alt efter hvad der indtræffer senest.

2. Uanset denne forordnings udløb på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, kan alle de forhandlinger, der er i gang på denne dato, og som en medlemsstat har indledt i henhold til denne forordning, fortsættes og afsluttes i overensstemmelse med denne forordning.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

E. ERLANDSSON

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 663/2009

af 13. juli 2009

om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156 og artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den europæiske økonomi står over for en alvorlig nedgang som følge af krisen på finansmarkederne. Der skal gøres en ekstraordinær og omgående indsats for at imødegå denne alvorlige økonomiske situation, som er uden fortilfælde. Med henblik på at genoprette tilliden hos markedsaktørerne skal der hurtigst muligt udarbejdes foranstaltninger, der har virkning på økonomien.
- (2) Det står samtidig klart, at den europæiske økonomis styrke og bæredygtighed på lang sigt forudsætter en omstilling, så problemstillingerne omkring energiforsyningsikkerhed og reduktion af drivhusgasemissioner kan løses. Et øget pres for at sikre pålidelige gasleverancer styrker denne konklusion.
- (3) På denne baggrund godkendte Det Europæiske Råd den 11. og 12. december 2008 i sine konklusioner den europæiske økonomiske genopretningsplan (genopretningsplan), som Kommissionen forelagde den 26. november 2008, og som beskriver, hvordan medlemsstaterne og Den Europæiske Union kan samordne deres politikker og skabe nye impulser for den europæiske økonomi, idet indsatsen fokuseres på Fællesskabets langsigtede mål.

(4) Et vigtigt led i genopretningsplanen er forslaget om at øge Fællesskabets udgifter i nærmere bestemte strategiske sektorer for at afhjælpe den manglende tillid blandt investorerne og bidrage til udviklingen af en styrket økonomi fremover. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at forelægge en liste med konkrete projekter, som skulle tage hensyn til en passende geografisk fordeling, med sigte på at styrke investeringerne i udviklingen af navnlig infrastrukturprojekter.

(5) For at genopretningsplanen kan blive effektiv, er det afgørende at finansiere foranstaltninger, som hurtigt kan bidrage til såvel løsning af den økonomiske krise som løsning af Fællesskabets alvorlige energiproblemer. Særprogrammet, som oprettes ved denne forordning, bør dog ikke danne præcedens for fremtidige samfinansieringssatser i forbindelse med investeringer på infrastrukturområdet.

(6) Med henblik på en mærkbar og væsentlig virkning bør investeringerne fokuseres på få, specifikke sektorer, hvor en indsats klart vil kunne bidrage til målene for energiforsyningsikkerhed og reduktion af drivhusgasemissionerne, hvor der findes store og modne projekter, som på en virksomhedsfuld og effektiv måde kan udnytte en betydelig finansiel støtte, og hvor der kan katalyseres betydelige investeringsmidler fra andre kilder, herunder Den Europæiske Investeringsbank, og en indsats på europæisk plan vil kunne give en merværdi. Disse kriterier er opfyldt, når det gælder gas- og elinfrastruktur, offshorevindkraftanlæg og CO₂-opsamling og -lagring. Valget af disse sektorer afspejler de særlige omstændigheder i forbindelse med genopretningsplanen og bør ikke sætte spørgsmålstejn ved den høje prioritet, der tillægges energieffektivitet og fremme af energi fra vedvarende energikilder, som er omhandlet i genopretningsplanen.

(7) Kommissionen har erklæret, at den, når den aflægger rapport om denne forordnings gennemførelse i 2010, hvis det er hensigtsmæssigt, agter at foreslå foranstaltninger, som gør det muligt at finansiere projekter, der er forenelige med genopretningsplanen, bl.a. projekter inden for energieffektivitet og energi fra vedvarende energikilder, såfremt det ikke bliver muligt at indgå forpligtelser for alle midlerne inden udgangen af 2010.

(8) Hvad angår gas- og elinfrastrukturen, er visse udfordringer blevet større i de senere år. De seneste gasleverancekrise (vintrene 2006 og 2009) og stigningen i oliepriserne frem til midten af 2008 har vist, hvor sårbar Europa er. Vore egne gas- og olieresourcer svinder, og dermed bliver Europa i stigende grad afhængig af importeret energi. Energiinfrastrukturen kommer til at spille en vigtig rolle i denne sammenhæng.

⁽¹⁾ Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.7.2009.

- (9) Den nuværende økonomiske og finansielle krise har dog indvirkning på gennemførelsen af energiinfrastrukturprojekter. Nogle vigtige projekter, herunder projekter af fællesskabsinteresse, kan blive alvorligt forsinket på grund af manglende finansiering. Det er derfor hensigtsmæssigt hurtigst muligt at støtte investeringer i energiinfrastruktur. På baggrund af den lange tidshorisont for planlægning og gennemførelse af denne type projekter er det vigtigt, at Fællesskabet umiddelbart investerer i denne type infrastruktur, således at navnlig udviklingen af projekter, der er særlig vigtige for energiforsyningsikkerheden i Fællesskabet, fremskyndes. Dette er en væsentlig forudsætning for at sikre Fællesskabets energiforsyning til konkurrencedygtige priser, når det økonomiske opsving kommer, og den globale energiforsyning øges igen.
- (10) Blandt energiinfrastrukturprojekterne er det nødvendigt at udvælge de projekter, der er af betydning for et velfungerende indre energimarked og for energiforsyningsikkerheden, og som også bidrager til den økonomiske genopretning.
- (11) For så vidt angår CO₂-opsamling og -lagring og offshorevindkraftanlæg i særdeleshed bør denne forordning bygge på den strategiske energiteknologiplan for EU, der blev præsenteret af Kommissionen den 22. november 2007, og som opfordrede til at lave en fælles strategiplan for energiforskning og innovation forenelig med Fællesskabets energipolitiske mål og en forpligtelse til at oprette seks europæiske industriinitiativer. Det Europæiske Råd opfordrede i sine konklusioner fra mødet den 16. oktober 2008 Kommissionen til at fremskynde gennemførelsen af den strategiske energiteknologiplan for EU væsentligt. Programmet igangsætter finansiering af projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring og offshorevindkraftanlæg, uden at det berører de seks industriinitiativer vedrørende energidemonstrationsprojekter, som er beskrevet i den strategiske energiteknologiplan for EU.
- (12) Med henblik på en umiddelbar virkning på den økonomiske krise er det afgørende, at denne forordning oplister projekter, som umiddelbart kan modtage finansiel støtte, hvis de opfylder kriterier, der sikrer indre og ydre effektivitet, og hvis de kan dækkes af den fastsatte finansieringsramme.
- (13) For gas- og elinfrastrukturprojekter bør en liste opstilles i henhold til projektets bidrag til de mål for forsyningsikkerhed og -spredning, der er anført i Kommissionens anden strategiske energiredegørelse af 13. november 2008 og godkendt af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 3. februar 2009 og af Rådet i dets konklusioner af 19. februar 2009. Projekter bør udvælges på grundlag af, om de gennemfører de prioriteter, der er udpeget i energiredegørelsen, har en rimelig modenhedsgrad og bidrager til sikring og spredning af energikilderne og -forsyningen, til optimering af nettets kapacitet og færdiggørelse af det indre energimarked, navnlig vedrørende grænseoverskridende strækninger, udvikling af nettet med henblik på at bidrage til større økonomisk og social samhørighed ved at mindske de mindst gunstigt stillede områders og øers isolation, tilslutning af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder, de sammenkoblede nets sikkerhed, pålidelighed og interoperabilitet, og solidaritet blandt medlemsstaterne. Gennemførelsen af disse projekter forudsætter et engagement fra de nationale, regionale og lokale myndigheders side om at fremskynde administrative procedurer og tilladelser. Mange projekter vil ikke kunne gives støtte inden for den fastsatte tidsramme, hvis de ikke fremskyndes.
- (14) Hvad angår offshorevindkraftanlæg, bør denne liste omfatte projekter — som ud fra oplysninger indsamlet hos interessenterne inden for rammerne af den europæiske teknologiske platform for vindenergi, industrien og andre kilder — kan anses for at være godkendt og klar til gennemførelse, at være innovative, men baseret på veletablerede koncepter, at kunne fremskyndes, hvis der stilles finansielle midler til rådighed, at være af grænseoverskridende karakter, at være storskalaprojekter og at være i stand til at demonstrere, hvordan resultaterne af de teknologiske fremskridt vil blive formidlet effektivt i lyset af de mål og strukturer, der støttes af den strategiske energiteknologiplan for EU. Finansiell støtte bør målrettes mod de projekter, hvis projektudvikling kan fremskyndes væsentligt i 2009 og 2010.
- (15) Hvad angår CO₂-opsamling og -lagring bør listen i hovedsagen udarbejdes på grundlag af oplysningerne fra interessenterne inden for rammerne af forummet for fossile brændstoffer, teknologiplatformen for elproduktion med fossile brændsler uden emissioner og andre kilder. Finansiell støtte bør målrettes mod de projekter, hvis projektudvikling kan fremskyndes væsentligt i 2009 og 2010. Hvorvidt projekterne er klar til gennemførelse, bør vurderes på grundlag af, om der foreligger modne og gennemførlige koncepter for det pågældende industri-anlæg, herunder for CO₂-opsamlingsdelen, og hvorvidt der er et modent og gennemførligt koncept for transporten og lagringen af CO₂ samt om der foreligger et udtrykkeligt tilsagn fra de lokale myndigheder om at støtte projektet. Projekterne bør også demonstrere, hvordan resultaterne af de teknologiske fremskridt vil blive formidlet effektivt, og hvordan de vil fremskynde realiseringen af målene i den strategiske energiteknologiplan for EU.
- (16) Det vil være nødvendigt at foretage en udvælgelse blandt støtteberettigede forslag. En sådan udvælgelse bør bl.a. sikre, at der kun gives støtte til ét forslag vedrørende CO₂-opsamling og -lagring i hver medlemsstat, så det sikres, at en lang række geologiske lagringsforhold undersøges, og at den økonomiske genopretning støttes i hele Europa.

- (17) Fællesskabsstøtte bør ikke uretmæssigt fordreje konkurrencen eller det indre markeds funktion, navnlig under hensyntagen til reglerne om tredjeparters adgang og eventuelle undtagelser i forbindelse med tredjeparters adgang. Al støtte ud over denne fællesskabsstøtte, som ydes af de enkelte lande, bør overholde reglerne for statsstøtte. Uanset formen bør fællesskabsstøtten tildeles i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ («finansforordningen») og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i nærværende forordning.
- (18) Da det haster med at finde løsninger på den økonomiske krise og Fællesskabets energiproblemer, indeholder denne forordning allerede detaljerede bestemmelser om reglerne for den finansielle støtte, herunder en liste over støtteberettigede projekter. Da det desuden haster med stimulering, bør alle retlige forpligtelser med henblik på gennemførelse af budgetforpligtelser indgået i 2009 og 2010 indgås inden udgangen af 2010.
- (19) Ved gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres ved denne forordning, bør Fællesskabets finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forebyggende foranstaltninger mod svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, ved effektive kontrolforanstaltninger og ved inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt, i tilfælde af uregelmæssigheder, ved hjælp af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁵⁾.
- (20) Med tanke på de forskellige typer emner i delprogrammerne bør Kommissionen bistås af forskellige udvalg ved udvælgelsen af forslag, der gives støtte til, og fastlæggelsen af, hvilke beløb der gives som støtte under de enkelte delprogrammer.
- (21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.
- (22) Målene for denne forordning, nemlig at støtte den økonomiske genopretning i Fællesskabet, løse energiforsyningsproblemerne og reducere drivhusgasemissionerne ved at øge udgifterne i udpegede strategiske sektorer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings anvendelsesområde og arten af sektorerne og de udvalgte projekter bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (23) Da det haster med at finde løsninger på den økonomiske krise og Fællesskabets alvorlige energiproblemer, bør denne forordning træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes et finansieringsinstrument kaldet det europæiske genopretningsprogram for energiområdet («genopretningsprogrammet») til støtte for udviklingen af projekter på energiområdet i Fællesskabet, som ved at give en finansiell stimulus bidrager til den økonomiske genopretning, energiforsyningsikkerheden og reduktionen af drivhusgasemissioner.

Ved denne forordning oprettes delprogrammer, som fremmer disse mål, inden for områderne:

- a) gas- og elinfrastruktur
- b) offshore-vindkraftanlæg, og
- c) CO₂-opsamling og -lagring.

Ved forordningen fastlægges, hvilke projekter der støttes under de enkelte delprogrammer, og kriterier for udpegelse og gennemførelsesforanstaltninger med henblik på virkeliggørelsen af disse projekter fastsættes.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »CO₂-opsamling og -lagring«: opsamling af kuldioxid (CO₂) fra industrianlæg, transport heraf til en lagringslokalitet og injektion i en egnet underjordisk geologisk formation med henblik på permanent deponering
- b) »støtteberettigede omkostninger«: samme betydning som i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002
- c) »gas- og elinfrastruktur«:
 - i) alle højspændingsforbindelser, bortset fra dem, der anvendes inden for distributionsnet, og undersøiske kabler, for så vidt denne infrastruktur anvendes til interregional eller international transmission eller tilslutning
 - ii) højtryksgasrørledninger, bortset fra dem, der anvendes i distributionsnet
 - iii) underjordiske lagerfaciliteter tilsluttet de i nr. ii) omhandlede højtryksgasrørledninger
 - iv) faciliteter til modtagelse, oplagring og forgasning af flydende naturgas (LNG), og
 - v) alt udstyr og alle anlæg, der er nødvendige for, at den i nr. i), ii), iii) eller iv) nævnte infrastruktur kan fungere tilfredsstillende, herunder beskyttelses-, overvågnings- og kontrolsystemer
- d) »delprojekt«: enhver aktivitet, der finansieringsmæssigt, teknisk eller tidsmæssigt er uafhængig, men som bidrager til gennemførelsen af et projekt
- e) »investeringsfase«: den projektfase, hvor bygge- og anlægsarbejdet finder sted, og hvor der påløber kapitalomkostninger
- f) »offshore-vindkraftanlæg«: elproduktionsanlæg bestående af vinddrevne turbiner, som placeres på havet, enten tæt på eller langt fra kysten
- g) »planlægningsfasen«: den projektfase, som ligger forud for investeringsfasen, hvor projektets gennemførelse forberedes, og som omfatter, hvis det er relevant, en gennemførligheds-vurdering, forberedende og tekniske undersøgelser, indhentning af tilladelser og godkendelser og afholdelse af kapitalomkostninger.

Artikel 3

Budget

1. Den finansielle ramme for gennemførelsen af genopretningsprogrammet for årene 2009 og 2010 fastsættes til 3 980 000 000 EUR, der fordeles således:

- a) projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur: 2 365 000 000 EUR
- b) projekter vedrørende offshore-vindkraftanlæg: 565 000 000 EUR
- c) projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring: 1 050 000 000 EUR.

2. Enkeltstående retlige forpligtelser med henblik på gennemførelse af budgetforpligtelser indgået i 2009 og 2010 skal indgås senest den 31. december 2010.

KAPITEL II

DELPROGRAMMER

AFDELING 1

Projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur

Artikel 4

Mål

Fællesskabet fremmer projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur, der har den størst mulige merværdi for Fællesskabet, og som bidrager til opfyldelsen af følgende mål:

- a) sikring og spredning af energikilderne, -ruterne og -forsyningen
- b) optimering af energinettets kapacitet og færdiggørelse af det indre energimarked, herunder navnlig grænseoverskridende strækninger
- c) udvikling af nettet med henblik på at bidrage til større økonomisk og social samhørighed ved at mindske isolationen af de mindst gunstigt stillede områder eller øer i Fællesskabet
- d) tilslutning og integration af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder, og
- e) de sammenkoblede energinets sikkerhed, pålidelighed og interoperabilitet, herunder muligheden for om nødvendigt at anvende multidirektionale gasstrømme.

Artikel 5

Prioriterede indsatsområder

Genopretningsprogrammet tager sigte på en hurtig tilpasning og videreudvikling af energinet, som er særlig vigtige for Fællesskabet, når det gælder understøttelse af et velfungerende indre marked for energi, herunder navnlig forøgelse af sammenkoblingskapaciteten, sikring og spredning af energiforsyningen og overvindelse af miljømæssige, tekniske og økonomiske hindringer. Der er behov for en særlig fællesskabsstøtte med henblik på en mere intensiv udvikling og hurtigere konstruktion af energinettene, især hvor spredningen af forsyningsruter og -kilder er lav.

Artikel 6

Tildeling af finansiel støtte fra Fællesskabet

1. Finansiel støtte i medfør af genopretningsprogrammet (»genopretningsstøtten«) til projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur tildeles til foranstaltninger, som gennemfører de i bilagets del A anførte projekter eller dele af sådanne projekter, og som bidrager til opfyldelse af målene i artikel 4.

2. Kommissionen indkalder forslag med henblik på at udpege de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger og vurderer, hvorvidt forslagene opfylder de i artikel 7 fastsatte kriterier for støtteberettigelse og de i artikel 8 fastsatte udvælgelses- og tildelingskriterier.

3. Kommissionen underretter støttemodtagerne om eventuel genopretningsstøtte, som de får tildelt.

Artikel 7

Støtteberettigelse

1. Forslag er kun berettigede til genopretningsstøtte, hvis de gennemfører de i bilagets del A anførte projekter, hvis de ikke overstiger de maksimumbeløb for genopretningsstøtte, som er fastsat deri, og hvis de opfylder udvælgelses- og tildelingskriterierne i artikel 8.

2. Forslag kan indgives:

- a) af en eller flere medlemsstater i fællesskab
- b) med samtykke fra alle medlemsstater, som umiddelbart berøres af det pågældende projekt:
 - i) af en eller flere offentlige eller private virksomheder eller organer i fællesskab
 - ii) af en eller flere internationale organisationer i fællesskab, eller
 - iii) af et fællesforetagende.

3. Projektforslag, som indgives af fysiske personer, er ikke støtteberettigede.

Artikel 8

Udvælgelses- og tildelingskriterier

1. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 6, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende udvælgelseskriterier:

- a) hvorvidt den valgte strategi er fornuftig og den tekniske kvalitet tilstrækkelig
- b) hvorvidt den finansielle pakke er holdbar i hele foranstaltningens investeringsfase.

2. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 6, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende tildelingskriterier:

- a) modenhed, hvilket vil sige, at forslaget ved udgangen af 2010 er nået til investeringsfasen, og at der er afholdt betydelige kapitaludgifter
- b) i hvilken grad manglen på adgang til finansiering forsinker gennemførelsen af foranstaltningen
- c) i hvilken grad genopretningsstøtte vil stimulere finansiering fra offentlige og private kilder
- d) de samfundsøkonomiske virkninger
- e) miljøvirkningerne
- f) projektets bidrag til energinettets kontinuitet og interoperabilitet og til optimering af nettets kapacitet
- g) projektets bidrag til forbedret kvalitet af tjenesteydelser og sikkerhed
- h) projektets bidrag til oprettelse af et velintegreret energimarked.

Artikel 9

Finansieringsvilkår

1. Genopretningsstøtte skal bidrage til projektrelaterede udgifter med henblik på gennemførelse af projektet, som afholdes af de støttemodtagere eller tredjeparter, der er ansvarlige for gennemførelsen af et projekt.

2. Genopretningsstøtte må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger.

*Artikel 10***Instrumenter**

1. Efter den i artikel 6, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag udvælger Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 26, stk. 2, de forslag, der gives genopretningsstøtte til, og fastsætter genopretningsstøttens størrelse. Kommissionen fastlægger de nærmere betingelser og metoder for gennemførelsen af forslagene.

2. Genopretningsstøtte ydes på grundlag af Kommissionens beslutninger.

*Artikel 11***Medlemsstaternes finansielle forpligtelser**

1. Medlemsstaterne forestår i nært samarbejde med Kommissionen den tekniske overvågning og den finansielle kontrol af projekterne og attesterer rigtigheden og overensstemmelsen med nærværende forordning af de udgifter, der er afholdt i forbindelse med projekter eller delprojekter. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at deltage ved kontrol på stedet.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes efter stk. 1, og meddeler den navnlig en beskrivelse af de etablerede kontrol-, forvaltnings- og overvågningsordninger, der skal sikre projekternes vellykkede gennemførelse.

AFDELING 2

Projekter vedrørende offshore-vindkraftanlæg*Artikel 12***Tildeling af genopretningsstøtte**

1. Genopretningsstøtte til projekter vedrørende offshore-vindkraftanlæg tildeles efter en indkaldelse af forslag, som er begrænset til foranstaltninger, der gennemfører projekterne i bilagets del B.

2. Kommissionen indkalder forslag med henblik på at udpege de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger og vurderer, hvorvidt forslagene opfylder de i artikel 13 fastsatte kriterier for støtteberettigelse og de i artikel 14 fastsatte udvælgelses- og tildelingskriterier.

3. Kommissionen underretter støttemodtagerne om eventuel genopretningsstøtte, som de får tildelt.

*Artikel 13***Støtteberettigelse**

1. Forslag er kun berettigede til genopretningsstøtte, hvis de gennemfører de i bilagets del B opførte projekter, og hvis de

ikke overstiger maksimumbeløbet for genopretningsstøtte, som er fastsat deri, og opfylder udvælgelses- og tildelingskriterierne i artikel 14. Disse projekter skal ledes af et kommercielt foretagende.

2. Forslag kan indgives af en eller flere virksomheder i fællesskab.

3. Projektforslag, som indgives af fysiske personer, er ikke støtteberettigede.

*Artikel 14***Udvælgelses- og tildelingskriterier**

1. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 12, stk. 1, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende udvælgelseskriterier:

- a) hvorvidt den valgte strategi er fornuftig og den tekniske kvalitet tilstrækkelig
- b) hvorvidt den finansielle pakke er holdbar i hele projektets investeringsfase.

2. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 12, stk. 1, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende tildelingskriterier:

- a) modenhed, hvilket vil sige, at forslaget ved udgangen af 2010 er nået til investeringsfasen, og at der er afholdt betydelige kapitaludgifter
- b) i hvilken grad manglen på adgang til finansiering forsinker gennemførelsen af foranstaltningen
- c) i hvilken grad projektet forbedrer eller udvider anlæg og infrastruktur, der allerede er under opførelse eller i planlægningsfasen
- d) i hvilken grad projektet omfatter konstruktion af anlæg eller infrastruktur i fuld eller industriel skala, og hvorvidt projektet navnlig vedrører:
 - i) balanceringen af vindkrafts variable produktion ved hjælp af integrerende systemer
 - ii) tilstedeværelsen af store lagringssystemer
 - iii) forvaltningen af vindkraftparker som virtuelle kraftværker (mere end 1 GW)
 - iv) tilstedeværelsen af turbiner placeret længere væk fra kysten og på dybere vand (20-50 m), end det er normalt nu

- v) nye udformninger af bærende underkonstruktioner, eller
 - vi) processer for samling, montering, drift, demontering og afprøvning af disse processer i projekter i fuld størrelse
- e) projektets innovative træk, og i hvilken grad projektet demonstrerer implementeringen af sådanne træk
- f) virkningen af projektet og dets bidrag til Fællesskabets system af offshore-vindkraftanlæg, herunder dets replikationspotentiale
- g) det engagement, som støttemodtagerne demonstrerer, når det gælder formidlingen af resultaterne af projektets teknologiske fremskridt til andre europæiske operatører i overensstemmelse med Fællesskabsretten og navnlig med de mål og strukturer, der er beskrevet i den strategiske energiteknologiplan for EU.

Artikel 15

Finansieringsvilkår

1. Genopretningsstøtte skal bidrage til projektrelaterede udgifter med henblik på gennemførelse af projektet.
2. Genopretningsstøtte må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger.

Artikel 16

Instrumenter

1. Efter den i artikel 12, stk. 1, omhandlede indkaldelse af forslag udvælger Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 26, stk. 2, de forslag, der gives genopretningsstøtte til, og fastsætter genopretningsstøttens størrelse. Kommissionen fastlægger de nærmere betingelser og metoder for deres gennemførelse.
2. Genopretningsstøtte ydes på grundlag af tilskudsaftaler.

AFDELING 3

Projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring

Artikel 17

Tildeling af genopretningsstøtte

1. Genopretningsstøtte til projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring tildeles til foranstaltninger, som gennemfører de projekter, der er anført i bilagets del C.

2. Kommissionen indkalder forslag med henblik på at udpege de i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger og vurderer, hvorvidt forslagene opfylder de i artikel 18 fastsatte kriterier for støtteberettigelse og de i artikel 19 fastsatte udvælgelses- og tildelingskriterier.

3. Hvis flere forslag til projekter i samme medlemsstat opfylder kriterierne for støtteberettigelse i artikel 18 og udvælgelseskriterierne i artikel 19, stk. 1, udvælger Kommissionen på grundlag af tildelingskriterierne i artikel 19, stk. 2, højst ét forslag pr. medlemsstat blandt forslagene.

4. Kommissionen underretter støttemodtagerne om eventuel genopretningsstøtte, som de får tildelt.

Artikel 18

Støtteberettigelse

1. Forslag er kun berettigede til genopretningsstøtte, hvis de gennemfører de i bilagets del C anførte projekter og opfylder udvælgelses- og tildelingskriterierne i artikel 19 samt følgende betingelser:

- a) Projekterne dokumenterer, at de kan opsamle mindst 80 % af CO₂-mængden i industrianlæg og transportere og lagre denne CO₂ sikkert i undergrunden.
 - b) I kraftanlæg påvises CO₂-opsamling på et anlæg med en elproduktion på mindst 250 MW eller tilsvarende.
 - c) Projektværksættere afgiver en bindende erklæring om, at den generiske viden, der skabes med demonstrationsanlægget, vil blive gjort tilgængelig for branchen generelt og Kommissionen med henblik på at bidrage til den strategiske energiteknologiplan for EU.
2. Forslag kan indgives af en eller flere virksomheder i fællesskab.
 3. Projektforslag, som indgives af fysiske personer, er ikke støtteberettigede.

Artikel 19

Udvælgelses- og tildelingskriterier

1. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende udvælgelseskriterier:

- a) hvorvidt den valgte strategi er fornuftig og den tekniske kvalitet tilstrækkelig

- b) modenhed, hvilket vil sige, at forslaget ved udgangen af 2010 er nået til investeringsfasen, hvilket omfatter udforskning og udvikling af oplagringsmuligheder, og at der er afholdt betydelige investeringsudgifter i forbindelse med projektet
- c) hvorvidt den finansielle pakke er holdbar i hele projektets investeringsfase
- d) hvorvidt alle nødvendige tilladelser til opførelse og drift af projektet på den eller de foreslåede lokalitet(er) er identificeret, og om der findes en strategi for at opnå disse tilladelser.

2. Ved vurderingen af de forslag, der modtages efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag, anvender Kommissionen følgende tildelingskriterier:

- a) i hvilken grad manglen på adgang til finansiering forsinker gennemførelsen af foranstaltningen
- b) ønsket finansiering pr. ton fjernet CO₂ i projektets første fem driftsår
- c) projektets kompleksitet og innovationsgrad for anlægget som helhed, herunder også andre tilhørende forskningsaktiviteter, og det engagement, som støttemodtagerne demonstrerer, når det gælder formidlingen af resultaterne af projektets teknologiske fremskridt til andre europæiske operatører på en måde, som er forenelig med Fællesskabsretten og navnlig med de mål og strukturer, der er beskrevet i den strategiske energiteknologiplan for EU
- d) hvorvidt forvaltningsplanen er fornuftig og tilstrækkelig, herunder i forbindelse med de videnskabelige, konstruktionsmæssige og tekniske oplysninger og data, hvorvidt disse dokumenterer, at det foreslåede koncept kan sættes i drift senest 31. december 2015.

Artikel 20

Finansieringsvilkår

1. Genopretningsstøtte skal kun bidrage til projektrelaterede udgifter med henblik på gennemførelse af projektet, som skyldes CO₂-opsamling, -transport og -lagring, med fradrag af eventuelle driftsoverskud.
2. Genopretningsstøtte må ikke overstige 80 % af de samlede støtteberettigede investeringsomkostninger.

Artikel 21

Instrumenter

1. Efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede indkaldelse af forslag udvælger Kommissionen efter forvaltningsproceduren i

artikel 26, stk. 2, de forslag, der gives genopretningsstøtte til, og fastsætter genopretningsstøttens størrelse. Kommissionen fastlægger de nærmere betingelser og metoder for gennemførelsen af forslagene.

2. Genopretningsstøtte ydes på grundlag af tilskudsaftaler.

KAPITEL III

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 22

Anden genopretningsstøtte og andre instrumenter

1. En del af Fællesskabets støtte til projekter opført i bilaget kan gennemføres som et bidrag til et hensigtsmæssigt instrument i Den Europæiske Investeringsbanks regi. Dette bidrag fastsættes til højst 500 000 000 EUR.
2. Fællesskabets risici i forbindelse med lånegarantiinstrumentet eller et andet finansieringsinstrument, herunder administrationsudgifter og andre støtteberettigede omkostninger, begrænses til det beløb, der udgøres af Fællesskabets bidrag til instrumentet, og der er ingen yderligere forpligtelser for Den Europæiske Unions almindelige budget.
3. Kommissionen træffer efter forvaltningsproceduren i artikel 26, stk. 2, afgørelse om størrelsen på den genopretningsstøtte, som tildeles dette instrument. Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank indgår et aftalememorandum, som fastlægger de nærmere betingelser og metoder for gennemførelsen af den afgørelse.

Artikel 23

Programmering og gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen igangsætter direkte indkaldelser af forslag på grundlag af de budgetrammer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og ud fra de kriterier for støtteberettigelse, udvælgelse og tildeling, der er anført i kapitel II.
2. Genopretningsstøtte kan kun dække projektrelaterede udgifter, der afholdes af de støttemodtagere og, for så vidt angår projekter under artikel 9, de tredjeparter, der er ansvarlige for gennemførelsen af et projekt. Udgifter kan være tilskudsberettigede fra den i artikel 29 omhandlede dato.

3. Moms er ikke en støtteberettiget omkostning, undtagen ikke-refusionsberettiget moms.

4. Projekter og foranstaltninger, der finansieres i medfør af denne forordning, gennemføres i overensstemmelse med fællesskabsretten og tager hensyn til relevante fællesskabspolitikker, navnlig på områderne konkurrence, herunder de gældende statsstøtteregler, miljøbeskyttelse, sundhed, bæredygtig udvikling og offentlige udbud.

Artikel 24

Medlemsstaternes generelle ansvar

Medlemsstaterne træffer på deres ansvarsområde de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af de projekter, der modtager genopretningsstøtte, især gennem effektive administrative godkendelses-, tilladelses- og certificeringsprocedurer.

Artikel 25

Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

1. Kommissionen sikrer, at Fællesskabets finansielle interesser i forbindelse med gennemførelse af de foranstaltninger, der finansieres ved denne forordning, beskyttes ved hjælp af forebyggende foranstaltninger mod svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, ved effektive kontrolforanstaltninger og ved inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt, i tilfælde af uregelmæssigheder, ved hjælp af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EF) nr. 1073/1999.

2. I forbindelse med fællesskabsforanstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, forstås ved uregelmæssighed enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse og enhver misligholdelse af en kontraktlig forpligtelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af De Europæiske Fællesskaber, ved afholdelse af en uretmæssig udgift, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

3. Alle gennemførelsesforanstaltninger, der følger af denne forordning, skal navnlig indeholde bestemmelser om overvågning og finanskontrol udøvet af Kommissionen eller dennes befuldmægtigede repræsentant og om revision udført af Revisionsretten, herunder om nødvendigt på stedet.

KAPITEL IV

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Udvalg

1. Kommissionen bistås af følgende udvalg:

a) i forbindelse med projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur det udvalg, der er nedsat ved artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet⁽¹⁾

b) i forbindelse med projekter vedrørende offshore-vindkraft-anlæg det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Samarbejde til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)⁽²⁾

c) i forbindelse med projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 2006/971/EF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 27

Evaluerings

1. Kommissionen foretager senest den 31. december 2011 en evaluering af genopretningsprogrammet for at vurdere dets bidrag til en effektiv anvendelse af bevillingerne.

2. Kommissionen kan anmode en medlemsstat, der modtager støtte, om at fremlægge en særlig evaluering af de projekter, der finansieres i medfør af kapitel II, afdeling 1, eller hvis det er relevant, om at give den de oplysninger og den bistand, der er nødvendige for at kunne gennemføre en evaluering af de pågældende projekter.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en evalueringsrapport om genopretningsprogrammets resultater.

Artikel 28

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen overvåger forordningens gennemførelse. Hvert år forelægger Kommissionen i forbindelse med fremlæggelsen af det foreløbige budgetforslag Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af genopretningsprogrammet.

⁽¹⁾ EUT L 162 af 22.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86.

Identificerer rapporten alvorlige risici i forbindelse med gennemførelse af de prioriterede projekter, skal Kommissionen anbefale foranstaltninger, der kan afbøde disse risici, og, hvis det er relevant og i overensstemmelse med genopretningsplanen, forelægge supplerende forslag til sådanne projekter.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

E. ERLANDSSON

Formand

BILAG

STØTTEBERETTIGEDE PROJEKTER

A. Projekter vedrørende gas- og elinfrastruktur

1. Gasforbindelser

Projekt	Støttede projekters beliggenhed	Påtænkt fællesskabsstøtte (mio. EUR)
Den sydlige gaskorridor		
Nabucco	Bulgarien, Tyskland, Ungarn, Østrig, Rumænien	200
ITGI — Poseidon	Grækenland, Italien	100
Forbindelse mellem Østersølandene		
Skanled/Østersørørledning	Danmark, Polen, Sverige	150
LNG-net		
LNG-terminal i den polske havneby Świnoujście	Polen	80
Central- og Sydøsteuropa		
Forbindelse mellem Slovakiet og Ungarn (Veľký Krtíš — Vecsés)	Slovakiet, Ungarn	30
Gastransmissionssystem i Slovenien fra den østrigske grænse til Ljubljana (ikke afsnittet Rogatec-Kidričevo)	Slovenien	40
Forbindelse mellem Bulgarien og Grækenland (Stara Zagora — Dimitrovgrad-Komotini)	Bulgarien, Grækenland	45
Gasforbindelse mellem Rumænien og Ungarn	Rumænien, Ungarn	30
Udvidelse af gaslagerskapaciteten i det tjekkiske knudepunkt	Tjekkiet	35
Infrastruktur og udstyr, der muliggør gaslevering den anden vej i tilfælde af manglende leverancer i en kort periode	Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Grækenland, Letland, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet	80
Forbindelse mellem Slovakiet og Polen	Slovakiet, Polen	20
Forbindelse mellem Ungarn og Kroatien	Ungarn	20
Forbindelse mellem Bulgarien og Rumænien	Bulgarien, Rumænien	10
Middelhavsområdet		
Udbygning af det franske gasnet, der er en del af Afrika-Spanien-Frankrig-aksen	Frankrig	200
GALSI (gasledning Algeriet-Italien)	Italien	120
Gasforbindelsens vestlige akse, Larrau-delen	Spanien	45
Nordsøområdet		
Rørledning Tyskland-Belgien-Det Forenede Kongerige	Belgien	35
Forbindelse Frankrig-Belgien	Frankrig, Belgien	200
I ALT		1 440

2. Elforbindelser

Projekt	Støttede projekters beliggenhed	Påænkt fællesskabsstøtte (mio. EUR)
Forbindelse mellem Østersølandene		
Estlink-2	Estland, Finland	100
Forbindelse mellem Sverige og De Baltiske lande og udbygning af nettet i De Baltiske Lande	Sverige, Letland, Litauen	175
Central- og Sydøsteuropa		
Halle/Saale-Schweinfurt	Tyskland	100
Wien-Győr	Østrig, Ungarn	20
Middelhavsområdet		
Udbygning af forbindelsen Portugal-Spanien	Portugal	50
Forbindelse Frankrig-Spanien (Baixas-Sta Llogaia)	Frankrig, Spanien	225
Nyt 380 kV (vekselstrøm) undersøisk kabel mellem Sicilien og det italienske fastland (Sorgente-Rizziconi)	Italien	110
Nordsøområdet		
500 MW elforbindelse mellem Irland og Wales (Meath-Deeside)	Irland, Det Forenede Kongerige	110
Elforbindelse Malta-Italien	Malta, Italien	20
I ALT		910

3. Projekter på små øer

Projekter på små isolerede øer	Cypern	10
	Malta	5
I ALT		15

B. Projekter vedrørende offshore-vindkraftanlæg

Projekt	Kapacitet	Støttede projekters beliggenhed	Påænkt fællesskabsstøtte (mio. EUR)
1. Elnetintegration af energi fra offshore-vindkraftanlæg			
1.1. Østersøen-Kriegers Flak I, II, III Bygger på projekter under udvikling. Finansiering beregnet på at dække ekstra omkostninger ved at sikre en løsning, der inkluderer en fælles samkøringsforbindelse	1,5 GW	Danmark, Tyskland, Polen, Sverige	150
1.2. Nordsønettet Modulær videreudvikling af offshore-nettet, demonstration af virtuelt offshore-vindkraftanlæg og integration i det eksisterende onshore elforsyningsnet	1 GW	Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige	165

Projekt	Kapacitet	Støttede projekters beliggenhed	Påtænkt fællesskabsstøtte (mio. EUR)
2. Nye turbiner, konstruktioner og konstruktionsdele, optimering af produktionskapacitet			
2.1. Borkum West II — Bard 1 — Nordsee Ost — Global Tech I Ny generation af multi-megawatt-turbiner (5-7 MW) og innovative konstruktioner placeret op til 100 km fra kysten på dybt vand (op til 40 m)	1,6 GW	Tyskland	200
2.2. Aberdeen offshore wind farm (europæisk afprøvningscenter) Bygger på et projekt på udviklingsstadiet — afprøvning af multi-MW-turbiner. Udvikling af innovative konstruktioner og bærende underkonstruktioner, herunder optimering af produktionskapaciteten af udstyr til offshore-vindkraftanlæg. En størrelse på op til 100 MW kan tænkes	0,25 GW	Det Forenede Kongerige	40
2.3. Thornton Bank Bygger på et projekt under udvikling. Drager erfaringer af Downvind-projektet (samfinansieret via FP6); større udgaver af Downvind-anlæggenes turbiner (5 MW) på dybt vand (op til 30 m) med ringe synlighed (på op til 30 km afstand)	90 MW	Belgien	10
I ALT			565

C. Projekter vedrørende CO₂-opsamling og -lagring

Projekt navn/placering		Påtænkt fællesskabsstøtte (mio. EUR)	Brændstof	Kapacitet	Opsamlingsmetode	Lagringskoncept
Huerth	Tyskland	180	Kul	450 MW	IGCC	Saltvandsakvifer
Jaenschwalde			Kul	500 MW	Oxyfuel	Olie/gasfelter
Eemshaven	Nederlande	180	Kul	1 200 MW	IGCC	Olie/gasfelter
Rotterdam			Kul	1 080 MW	PC	Olie/gasfelter
Rotterdam			Kul	800 MW	PC	Olie/gasfelter
Bełchatów	Polen	180	Kul	858 MW	PC	Saltvandsakvifer
Compostilla (León)	Spanien	180	Kul	500 MW	Oxyfuel	Saltvandsakvifer
Kingsnorth	Det Forenede Kongerige	180	Kul	800 MW	PC	Olie/gasfelter
Longannet			Kul	3 390 MW	PC	Saltvandsakvifer
Tilbury			Kul	1 600 MW	PC	Olie/gasfelter
Hatfield (Yorkshire)			Kul	900 MW	IGCC	Olie/gasfelter

Projekt navn/placering		På tænk t fællesskabs støtte (mio. EUR)	Brændstof	Kapacitet	Opsamlingsmetode	Lagringskoncept
Porto Tolle	Italien	100	Kul	660 MW	PC	
Projekt vedrørende industriel CO ₂ -opsamling						
Florange	Frankrig	50	Transport af CO ₂ fra industrianlæg (stålværk) til underjordisk lagring (saltvandsakvifer)			
I ALT		1 050				

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen understreger, at energieffektivitet og vedvarende energikilder er centrale prioriteter i EU's energipolitik både af hensyn til miljøet og forsyningssikkerheden. Med hensyn hertil vil forordningen bidrage til disse højt prioriterede spørgsmål at yde omfattende støtte til offshore-vindkraftanlæg.

Kommissionen erindrer i den forbindelse om de forskellige andre nye initiativer vedrørende støtte til energieffektivitet og vedvarende energikilder, som Kommissionen har foreslået i bl.a. sin europæiske genopretningsplan, der fik tilslutning fra Det Europæiske Råd i december 2008. Disse initiativer omfatter:

En ændring af EFRU-forordningen for at muliggøre investeringer med op til 8 mia. EUR i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger i alle medlemsstaterne.

Et offentligt-privat partnerskab vedrørende europæiske energieffektive bygninger, som skal fremme grønne teknologier og udvikling af energieffektive systemer og materialer i nyopførte og renoverede bygninger. Det skønnede rammebeløb til denne aktion er 1 mia. EUR, hvoraf 500 mio. EUR tilvejebringes over budgettet for EU's syvende rammeprogram i perioden 2010-2013, og 500 mio. EUR tilvejebringes af erhvervslivet.

Initiativet fra EF og EIB, »EU-initiativ til finansiering af bæredygtig energi«. Formålet med dette initiativ er at gøre det muligt at investere i energieffektivitet og projekter vedrørende vedvarende energi i bymiljøet. Kommissionen finansierer en facilitet for teknisk bistand fra programmet »Intelligent energi - Europa« (årlig bevilling på 15 mio. EUR i 2009). Denne facilitet, der forvaltes af EIB, vil lette adgangen til EIB-lån med en væsentlig løftestangseffekt.

Institutionelle EU-investorer har - under ledelse af EIB - oprettet en markedsorienteret equityfond under navnet Marguerite: Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur. Denne fond skal investere i energi og klimaforandringer (TEN-E, bæredygtig energiproduktion, vedvarende energi, nye teknologier, investeringer i effektiv energi, forsyningssikkerhed og miljøinfrastruktur). Kommissionen støtter dette initiativ.

Desuden vil Kommissionen inden udgangen af november 2009 forelægge en revision af handlingsplanen for energieffektivitet, som ønsket af Rådet (konklusionerne fra Det Europæiske Råd i marts 2009) og Europa-Parlamentet (EP's resolution P6_TA(2009)0064).

Eksperterne er enige om, at energieffektivitet er den billigste måde, hvorpå drivhusgasemissionerne kan nedbringes. Kommissionen vil inden november 2009 forelægge en detaljeret analyse af de hindringer, der ligger i vejen for øgede investeringer i energieffektivitet. Den vil især undersøge, om der er behov for øgede finansielle incitamenter i form af lavtforrentede lån og/eller tilskud, hvordan Den Europæiske Unions budget kan anvendes hertil, og eventuelt bl.a. medtage supplerende midler til finansiering af energieffektivitet i det nye EU-instrument for energisikkerhed og -infrastruktur, der skal fremlægges i 2010.

Når Kommissionen reviderer handlingsplanen for energieffektivitet vil den lægge særlig vægt på naboskabsdimensionen i forbindelse med energieffektivitet. Den vil analysere, hvordan den kan give nabolande incitamenter, såvel finansielle som reguleringsmæssige, til at optrappe deres investeringer i energieffektivitet.

Finder Kommissionen, når den i 2010 aflægger rapport om forordningens gennemførelse i henhold til artikel 28, at det ikke vil være muligt at indgå forpligtelser for en del af de midler, der er afsat til projekterne i bilaget til forordningen, inden udgangen af 2010, vil den om nødvendigt og på en geografisk afbalanceret måde foreslå en ændring til forordningen, som gør det muligt at finansiere projekter på området energieffektivitet og vedvarende energikilder — som supplement til ovennævnte initiativer, herunder udvælgelses-kriterier svarende til dem, der finder anvendelse på de projekter, der er opført i bilaget til denne forordning.

Erklæring fra Portugal

Portugal kan stemme for forslaget, idet det dog i forbindelse med en revision af programmet i henhold til artikel 28 bør overvejes at medtage projekter vedrørende vedvarende energi og energieffektivitet, især inden for mikroproduktion og intelligente net og målersystemer, som bidrager til at nå de mål, der er omhandlet i forordningens artikel 4, litra a) og b).

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 664/2009

af 7. juli 2009

om indførelse af en procedure for forhandling og indgåelse af aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af domme og retsafgørelser i ægteskabsager, sager om forældreansvar og sager om underholdspligt samt lovvalgsregler vedrørende underholdspligt

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 65 og artikel 67, stk. 2 og 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Afsnit IV i tredje del i traktaten udgør retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabslovgivning om civilretligt samarbejde.
- (2) Det civilretlige samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande har generelt været reguleret i aftaler mellem medlemsstater og tredjelande. Sådanne aftaler, hvoraf der findes et stort antal, afspejler ofte særlige forbindelser mellem en medlemsstat og et tredjeland og har til formål at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos de berørte parter.
- (3) Ifølge traktatens artikel 307 skal medlemsstaterne bringe alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne enhver uoverensstemmelse mellem gældende fællesskabsret og internationale aftaler indgået mellem medlemsstater og tredjelande. Dette kan gøre det nødvendigt at genforhandle sådanne aftaler.
- (4) For at skabe en hensigtsmæssig retlig ramme for opfyldelsen af særlige behov hos en bestemt medlemsstat hvad angår dens forbindelser med et tredjeland kan der også være et udtalt behov for at indgå nye aftaler med tredjelande på civilretlige områder, der henhører under afsnit IV i tredje del i traktaten.
- (5) De Europæiske Fællesskabers Domstol bekræftede i sin udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om indgåelsen af den nye Luganokonvention, at Fællesskabet har erhvervet enekompetence til at indgå en international aftale såsom Luganokonventionen med tredjelande om spørgs-

mål, som berører reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾ (»Bruxelles I«).

- (6) Det tilkommer Fællesskabet i henhold til traktatens artikel 300 at indgå aftaler mellem Fællesskabet og et tredjeland om anliggender, der henhører under Fællesskabets enekompetence.
- (7) Medlemsstaterne skal i henhold til traktatens artikel 10 lette gennemførelsen af Fællesskabets opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af traktatens målsætning i fare. Denne pligt til loyalt samarbejde finder anvendelse generelt og afhænger ikke af, om Fællesskabet har enekompetence eller ej.
- (8) For så vidt angår aftaler med tredjelande om specifikke civilretlige spørgsmål, der hører under Fællesskabets enekompetence, bør der fastlægges en sammenhængende og gennemsigtig procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale, navnlig hvor Fællesskabet ikke selv har angivet at have til hensigt at anvende sin eksterne kompetence til at indgå en aftale på grundlag af et allerede eksisterende forhandlingsmandat eller et påtænkt forhandlingsmandat. Denne procedure bør ikke berøre Fællesskabets enekompetence og bestemmelserne i traktatens artikel 300 og 307. Den bør betragtes som en særlig foranstaltning og være begrænset for så vidt angår anvendelsesområdet og tid.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om det samme spørgsmål. To aftaler bør kun anses for at vedrøre det samme spørgsmål, hvis og i det omfang de i det væsentlige regulerer de samme specifikke retlige spørgsmål. Bestemmelser, der blot omhandler en generel hensigt om at samarbejde om sådanne spørgsmål, bør ikke anses for at vedrøre det samme spørgsmål.
- (10) Visse regionale aftaler, der er omhandlet i eksisterende fællesskabsretsakter, bør ligeledes være omfattet af denne forordning.

⁽¹⁾ Udtalelse af 7.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (11) For at sikre, at en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er fastsat ved denne retsorden, eller Fællesskabets politik for eksterne forbindelser som besluttet af Fællesskabet, bør den berørte medlemsstat være forpligtet til at meddele Kommissionen sin hensigt med henblik på at opnå bemyndigelse til både at indlede eller fortsætte formelle forhandlinger om en aftale og til at indgå en aftale. En sådan meddelelse bør gives pr. brev eller ad elektronisk vej. Den bør indeholde alle relevante oplysninger og al relevant dokumentation, således at Kommissionen kan vurdere forhandlingsresultatets forventede indvirkning på fællesskabsretten.
- (12) Det bør vurderes, om Fællesskabet har tilstrækkelig interesse i at indgå en bilateral aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland, eller, hvor det er relevant, i at erstatte en eksisterende bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland med en fællesskabsaftale. Alle medlemsstaterne bør med henblik herpå underrettes om enhver meddelelse, som Kommissionen modtager angående en aftale, der påtænkes af en medlemsstat, således at de kan vise deres interesse i at tilslutte sig den meddelende medlemsstats initiativ. Hvis det fremgår af denne udveksling af oplysninger, at Fællesskabet har tilstrækkelig interesse, bør Kommissionen overveje at foreslå et forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en aftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland.
- (13) Hvis Kommissionen anmoder om yderligere oplysninger fra en medlemsstat i forbindelse med sin vurdering af, om medlemsstaten bør gives bemyndigelse til at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør en sådan anmodning ikke påvirke de frister, som Kommissionen har til at træffe en begrundet afgørelse om den pågældende medlemsstats ansøgning.
- (14) Når Kommissionen giver bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger, bør den have mulighed for om nødvendigt at foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjeelse af særlige klausuler i den påtænkte aftale. Kommissionen bør holdes fuldt underrettet i de forskellige faser af forhandlingen, for så vidt der er tale om spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, og bør have mulighed for at deltage som observatør i forhandlingerne for så vidt angår disse spørgsmål.
- (15) Når medlemsstaterne meddeler Kommissionen, at de agter at indlede forhandlinger med et tredjeland, bør de kun være forpligtede til at give Kommissionen de oplysninger, der er relevante for den vurdering, Kommissionen skal foretage. Kommissionens bemyndigelse og eventuelle forhandlingsdirektiver eller i givet fald Kommissionens afslag bør kun vedrøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (16) Alle medlemsstater bør underrettes om enhver meddelelse til Kommissionen vedrørende påtænkte eller forhandlede aftaler og om enhver begrundet afgørelse, der træffes af Kommissionen i henhold til denne forordning. Denne underretning bør dog være fuldt forenelig med eventuelle fortrolighedskrav.
- (17) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at enhver oplysning, der er angivet som værende fortrolig, behandles i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾.
- (18) Har Kommissionen på grundlag af sin vurdering til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger eller til at indgå en forhandlet aftale, bør den afgive udtalelse til den pågældende medlemsstat, inden den træffer begrundet afgørelse. I tilfælde af afslag på at give bemyndigelse til indgåelse af en forhandlet aftale bør udtalelsen tillige forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.
- (19) For at sikre, at den forhandlede aftale ikke udgør en hindring for gennemførelsen af Fællesskabets eksterne politik for civil- og handelsretligt samarbejde, bør det i aftalen enten fastsættes, at den skal opsiges delvis eller helt, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller at de relevante bestemmelser i aftalen direkte erstattes af bestemmelserne i en sådan senere aftale.
- (20) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for de situationer, hvor en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden har indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, eller har afsluttet forhandlingerne men endnu ikke har erklæret sig indforstået med at være bundet af aftalen.
- (21) For at sikre, at der er opnået et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag vedrørende anvendelsen af denne forordning, bør Kommissionen tidligst forelægge en rapport om denne anvendelse otte år efter vedtagelsen af denne forordning. I denne rapport bør Kommissionen under udøvelse af sine beføjelser bekræfte denne forordnings midlertidige karakter eller undersøge, hvorvidt forordningen bør erstattes af en ny forordning, der vedrører det samme spørgsmål, eller også medtager andre spørgsmål, der hører ind under Fællesskabets enekompetence og er omfattet af andre fællesskabsinstrumenter.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (22) Hvis den rapport, som Kommissionen forelægger, bekræfter denne forordnings midlertidige karakter, bør medlemsstaterne stadig efter forelæggelsen af rapporten have mulighed for at give meddelelse til Kommissionen om igangværende eller på forhånd bekendtgjorte forhandlinger med henblik på at opnå bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger.
- (23) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dens mål.
- (24) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Med denne forordning indføres en procedure for bemyndigelse af en medlemsstat til at ændre en eksisterende aftale eller til at forhandle og indgå en ny aftale med et tredjeland på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Denne procedure berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetencer.

2. Denne forordning finder anvendelse på aftaler om spørgsmål, som helt eller delvis falder ind under anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽²⁾, i det omfang disse spørgsmål hører under Fællesskabets enekompetence.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse, hvis Fællesskabet allerede har indgået en aftale med det pågældende tredjeland om de samme spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »aftale«:
- en bilateral aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland
 - regionale aftaler som omhandlet i artikel 59, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2201/2003, jf. dog artikel 59, stk. 2, litra c), og artikel 59, stk. 3, i nævnte forordning, og i artikel 69, stk. 3, i forordning (EF) nr. 4/2009.
2. I forbindelse med regionale aftaler som omhandlet i stk. 1, litra b), forstås en henvisning i denne forordning til en medlemsstat eller til et tredjeland som en henvisning til henholdsvis de pågældende medlemsstater eller tredjelande.

Artikel 3

Meddelelse til Kommissionen

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger for at ændre en eksisterende aftale eller indgå en ny aftale, som falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, meddeler den Kommissionen dette skriftligt så tidligt som muligt inden den påtænkte indledning af formelle forhandlinger.

2. Denne meddelelse skal, i det omfang det er relevant, indeholde en kopi af den eksisterende aftale, aftaleudkastet eller udkastet til forslag og enhver anden relevant dokumentation. Medlemsstaten redegør for genstanden for forhandlingerne og angiver nærmere, hvilke spørgsmål der skal tages op i den påtænkte aftale, eller hvilke bestemmelser i den eksisterende aftale der skal ændres. Medlemsstaten kan fremlægge alle andre yderligere oplysninger.

Artikel 4

Kommissionens vurdering

1. Efter modtagelsen af den i artikel 3 omhandlede meddelelse vurderer Kommissionen, om medlemsstaten kan indlede formelle forhandlinger.

2. Kommissionen undersøger i forbindelse med denne vurdering først, om der inden for de næste 24 måneder specifikt forventes et relevant forhandlingsmandat med henblik på indgåelse af en fællesskabsaftale med det eller de pågældende tredjelande. Hvis det ikke er tilfældet, vurderer Kommissionen, om alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende medlemsstat har fremlagt oplysninger, der viser, at den har en særlig interesse i at indgå aftalen som følge af økonomiske, geografiske, kulturelle, historiske, sociale eller politiske bånd mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland
- b) på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaten har givet, forekommer det, at den påtænkte aftale ikke gør fællesskabsretten ineffektiv og ikke underminerer den korrekte anvendelse af den ordning, der er indført ved denne retsorden, og
- c) den påtænkte aftale vil ikke underminere genstanden for og formålet med den af Fællesskabet fastsatte politik for Fællesskabets eksterne forbindelser.
3. Hvis de oplysninger, medlemsstaten har fremlagt, ikke er tilstrækkelige til at foretage vurderingen, kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger.

Artikel 5

Bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis den påtænkte aftale opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen i artikel 3 en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indlede formelle forhandlinger om aftalen.

Kommissionen kan om nødvendigt foreslå forhandlingsdirektiver og anmode om indføjelser af særlige klausuler i den påtænkte aftale.

2. Den påtænkte aftale skal indeholde en klausul om enten:
- a) fuld eller delvis opsigelse af aftalen, hvis der senere indgås en aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål, eller
- b) direkte erstatning af de relevante bestemmelser i aftalen med bestemmelserne i en senere aftale mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og det samme tredjeland på den anden side om det samme spørgsmål.

Den i første afsnit, litra a), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd: »(navn(e) på den eller de pågældende medlemsstater) opsiges denne aftale helt eller delvis, hvis og når Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater indgår en aftale med (navn(e) på det eller de pågældende tredjelande) om de samme civile retlige spørgsmål som dem, der er omfattet af nærværende aftale«.

Den i første afsnit, litra b), omhandlede klausul bør have følgende eller lignende ordlyd: »Denne aftale eller visse bestemmelser i denne aftale ophører med at finde anvendelse på ikrafttrædelsesdatoen for en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab eller Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og (navn(e) på det eller de pågældende tredjelande) på den anden side hvad angår de spørgsmål, der er omfattet af sidstnævnte aftale«.

Artikel 6

Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 4 har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indlede formelle forhandlinger om den påtænkte aftale, afgiver den udtalelse til den pågældende medlemsstat senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.

2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser inden for fristen i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 3.

4. Hvis der indledes drøftelser som omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.

Artikel 7

Kommissionens deltagelse i forhandlingerne

Kommissionen kan deltage som observatør i forhandlingerne mellem medlemsstaten og tredjelandet for så vidt angår spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Deltager Kommissionen ikke som observatør, underrettes den om forløbet og resultaterne i de forskellige faser af forhandlingerne.

Artikel 8

Bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Inden undertegnelsen af en forhandlet aftale meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen resultatet af forhandlingerne og fremsender aftaleteksten.

2. Kommissionen vurderer efter modtagelse af denne meddelelse, om den forhandlede aftale:

- a) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra b)
- b) opfylder betingelsen i artikel 4, stk. 2, litra c), for så vidt der er nye og ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med denne betingelse, og
- c) opfylder kravet i artikel 5, stk. 2.

3. Hvis den forhandlede aftale opfylder de betingelser og krav, der er omhandlet i stk. 2, træffer Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, en begrundet afgørelse, hvorved medlemsstaten bemyndiges til at indgå aftalen.

Artikel 9

Afslag på ansøgningen om bemyndigelse til at indgå aftalen

1. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 8, stk. 2, har til hensigt ikke at give bemyndigelse til at indgå den forhandlede aftale, afgiver den en udtalelse til den pågældende medlemsstat samt til Europa-Parlamentet og Rådet senest 90 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

2. Senest 30 dage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse kan den pågældende medlemsstat anmode Kommissionen om at indlede drøftelser med henblik på at finde en løsning.

3. Hvis den pågældende medlemsstat ikke inden for fristen i stk. 2 anmoder Kommissionen om at indlede drøftelser, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 130 dage efter modtagelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

4. Hvis der indledes drøftelser i overensstemmelse med stk. 2, træffer Kommissionen en begrundet afgørelse om medlemsstatens ansøgning senest 30 dage efter, at drøftelserne er afsluttet.

5. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om sin afgørelse senest 30 dage efter, at den er truffet.

Artikel 10

Fortrolige oplysninger

Ved fremlæggelse af oplysninger for Kommissionen i henhold til artikel 3, artikel 4, stk. 3, og artikel 8 kan medlemsstaten

angive, om nogle af oplysningerne skal betragtes som fortrolige, og om de fremlagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.

Artikel 11

Underretning af medlemsstaterne

Kommissionen sender medlemsstaterne de meddelelser, der modtages i henhold til artikel 3 og 8, og om nødvendigt de medfølgende dokumenter samt alle sine begrundede afgørelser i henhold til artikel 5, 6, 8 og 9 under overholdelse af fortrolighedskravene.

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

1. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede indledt forhandlinger om en aftale med et tredjeland, finder artikel 3-11 anvendelse.

Er det i den pågældende fase af forhandlingerne muligt, kan Kommissionen foreslå forhandlingsdirektiver eller anmode om indføjeelse af særlige klausuler som omhandlet i henholdsvis artikel 5, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2.

2. Har en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden allerede afsluttet forhandlingerne men endnu ikke indgået aftalen, finder artikel 3, artikel 8, stk. 2-4, og artikel 9 anvendelse.

Artikel 13

Revision

1. Tidligst 7. juli 2017 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. I denne rapport skal det enten:

- a) bekræftes, at det er hensigtsmæssigt, at denne forordning udløber på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, eller
- b) anbefales, at denne forordning erstattes af en ny forordning fra og med den pågældende dato.

3. Anbefales det i rapporten, at forordningen afløses af en anden forordning, jf. stk. 2, litra b), skal rapporten ledsages af et passende lovgivningsforslag.

*Artikel 14***Udløb**

1. Denne forordning udløber tre år efter Kommissionens forelæggelse af den i artikel 13 omhandlede rapport.

Perioden på tre år, jf. første afsnit, begynder den første dag i den måned, der følger efter forelæggelsen af rapporten for enten Europa-Parlamentet eller Rådet, alt efter hvad der indtræffer senest.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2009.

2. Uanset denne forordnings udløb på den dato, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, kan alle de forhandlinger, der er i gang på denne dato, og som en medlemsstat har indledt i henhold til denne forordning, fortsættes og afsluttes i overensstemmelse med denne forordning.

*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

A. BORG

Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 188 af 18. juli 2009)

Side 9, artikel 18, stk. 2, første punktum:

I stedet for: »Den anvendes fra den 7. august 2009.«

læses: »Den anvendes fra den 31. december 2012.«

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnenter

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>